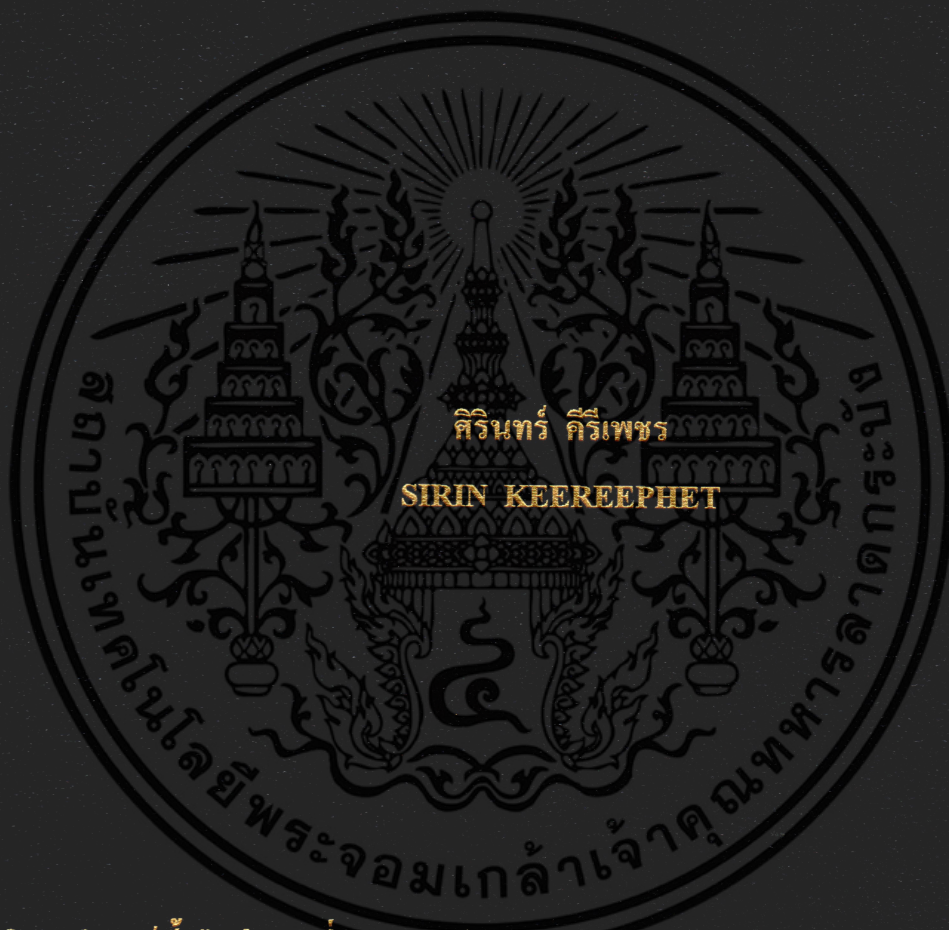

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

THAI TOURISTS' OPINIONS ON ECOTOURISM MANAGEMENT IN KIRIWONG
COMMUNITY, LAN SKA DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2560

KMITL-2017-AG-M-091-253

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

THAI TOURISTS' OPINIONS ON ECOTOURISM MANAGEMENT IN KIRIWONG
COMMUNITY, LAN SKA DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2560

KMITL-2017-AG-M-091-253

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**THAI TOURIST'S OPINIONS ON ECOTOURISM MANAGEMENT IN
KIRIWONG COMMUNITY, LAN SKA DISTRICT,
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE PROGRAM IN
AGRICULTURAL DEVELOPMENT AND RESOURCE MENAGEMENT
FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2017

KMITL-2017-AG-M-091-253

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2017

FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง
อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
Thai Tourists' Opinions on Ecotourism Management in Kiriwong Community,
Lan Ska District, Nakhon Si Thammarat Province

นักศึกษา นางสาวศรินทร์ คีรีเพชร

รหัสประจำตัว 57604039

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา พัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร. ปัญญา ห่มน้เก็บ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร. ดวงกมล ปานรสทิพ ธรรมาธิวัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร. ทิพวรรณ ลิมังกูร	
ดร. ประภาพร ชวลิตัง	
รศ.ดร. ปัญญา ห่มน้เก็บ	
ดร. ดวงกมล ปานรสทิพ ธรรมาธิวัฒน์	
ดร. สุณีพร สุวรรณณีนพวงศ์	

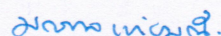
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 26 กรกฎาคม 2560

สถานที่สอบ ห้อง C 402/2 (ชั้น 4 ตึกเจ้าคุณทหาร)

คณบดีรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑล แก่นมณี)

คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร

วันที่ 27 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือนำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา
จังหวัดนครศรีธรรมราช

นักศึกษา

นางสาวศรินทร์ ศรีเพชร

รหัสประจำตัว

57604039

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

พัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

ปีพ.ศ.

2560

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. ปัญญา หมั่นเก็บ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 400 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานสำหรับทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกอยู่ในระดับมากทั้งหมด ดังนี้ ด้านการเดินทาง ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านกิจกรรม ด้านวิทยากรนำเที่ยว/เจ้าหน้าที่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านของฝาก/ของที่ระลึก ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม และด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ($\bar{x} =$ มีค่าเฉลี่ย 4.26, 4.17, 4.09, 3.96, 3.86, 3.83, 3.81, 3.80, 3.75 และ 3.57)

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านรายได้ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักค้างแรม สถานที่พักค้างแรม และช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อไ้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Thai Tourists' Opinions on Ecotourism Management in Kiriwong Community, Lan Ska District, Nakhon Si Thammarat Province
Student	Miss Sirin Keereephet
Student ID	57604039
Degree	Master of Science
Programme	Agricultural Development and Resource Management
Year	2017
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Panya Mankeb
Thesis Co-Advisor	Dr. Duangkamol Panrostip Tanmatiwat

Abstract

The objectives of this research were to study and compare the opinions of Thai tourist's on management ecotourism in Kiriwong community, Lan Ska district, Nakhon Si Thammarat province. The questionnaire was used to collect data from 400 Thai tourists. Data were analyzed using descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation and inferential statistics for hypothesis testing using t-test and F-test.

The results showed that:

1. The opinions of Thai tourists on management ecotourism in Kiriwong community, Lan Ska district, Nakhon Si Thammarat province, at a high level as a whole ($\bar{x}=3.91$). When considered each aspect, all aspects were high-level sort by descending as follows: accessible, scenic attraction, activities, staff, participation, accommodation, conservation, gift/souvenir, food and beverages and channels of information ($\bar{x}= 4.26, 4.17, 4.09, 3.96, 3.86, 3.83, 3.81, 3.80, 3.75$ and 3.57 , respectively)
2. Comparison of Thai tourists' opinions on Ecotourism Management classified by personal factors, it was found that only monthly income was statistically different ($p < 0.01$).
3. Comparison of Thai tourists' opinion on ecotourism management classified by travel behavior, it was found that vehicles, duration of stay, accommodation, expenses, time to travel, and motivation were significantly different ($p < 0.05$).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รศ.ดร.ปัญญา ห่มน้เก็บ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ดร. ดวงกมล ปานรศทิพ ชรรมาธิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ ตลอดจนข้อชี้แนะต่างๆอย่างดียิ่งแก่ข้าพเจ้า ตลอดช่วงเวลาในการศึกษา จนถึงการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการทุกท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิสอบเล่มวิทยานิพนธ์ซึ่งได้แก่ ดร. ประภาพร ชุติลิ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ รศ.ดร.ทิพวรรณ ลิ้มงูร รศ.ดร.ปัญญา ห่มน้เก็บ ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ชรรมาธิวัฒน์ และ ดร. สุนิพร สุวรรณมณีพงศ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัด นครศรีธรรมราช ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นอย่างดีเยี่ยม และขอขอบคุณนักท่องเที่ยวทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม งานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ และพาไปลงพื้นที่ ในการเก็บแบบสอบถามในครั้งนี้ ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์อันมีค่าให้แก่ข้าพเจ้า

คุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศรินทร์ ศิริเพชร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญภาพ	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	6
2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	6
2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	7
2.1.3 ประเภทของนักท่องเที่ยว.....	7
2.1.4 ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตลาดการท่องเที่ยว.....	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	9
2.3.1 ประเภทของความคิดเห็น.....	9
2.3.2 การวัดความคิดเห็น.....	10
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	10
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยว.....	11
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ IV อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	17
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	18
3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลและพฤติกรรมกรรทงเที่ยว.....	21
4.2 ความคิดเห็นของนักทงเที่ยวชาวไทต่อการจัคการทงเที่ยวเชิงนิเวศ.....	26
4.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัคการทงเที่ยวเชิงนิเวศ.....	31
4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักทงเที่ยวชาวไท.....	32
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	53
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	53
5.1.1 ข้อมูลทั่วไป.....	53
5.1.2 พฤติกรรมกรรทงเที่ยวของนักทงเที่ยวชาวไท.....	53
5.1.3 ระดับความคิดเห็นของนักทงเที่ยวชาวไท.....	54
5.1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักทงเที่ยวชาวไท.....	54
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	54
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	57
5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	57
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	63
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบแบบสอบถาม.....	64
ภาคผนวก ข แบบสอบถามงานวิจัย.....	68
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและการหาค่าความเชื่อมั่น.....	76
ภาคผนวก ง บริบทชุมชนบ้านคีรีวง.....	86
ประวัติผู้เขียน.....	98

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อVอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สรุปผลการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง.....	16
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	22
4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้าน คีรีวง.....	28
4.3 ภาพรวมด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยว เชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง.....	30
4.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวง.....	31
4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามเพศ.....	32
4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามอายุ.....	33
4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามการศึกษา.....	34
4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามอาชีพ.....	35
4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามภูมิลำเนา.....	36
4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามรายได้.....	37
4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ ชุมชนบ้านคีรีวงโดยภาพรวม.....	38
4.12 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้าน การรักษาสภาพแวดล้อมจำแนกตามรายได้.....	39
4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนก ตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	40
4.14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนก ตามจำแนกตามพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	41
4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนก ตามเพื่อนร่วมทาง.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อVIอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างแรม.....	43
4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามจำแนกตามสถานที่พักค้างแรม ณ ชุมชนบ้านคีรีวง.....	44
4.18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามจำแนกตามค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	45
4.19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามจำแนกตามแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	47
4.20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามจำแนกตามช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมู่บ้านคีรีวง.....	48
4.21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามจำแนกตามช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	49
4.22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของ ชุมชนบ้านคีรีวงโดยภาพรวม จำแนกตามพฤติกรรมกรการท่องเที่ยว.....	51

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้สามารถเจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูง มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่มากมายหลายประเภท เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณี เป็นต้น ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ล้วนเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย

การท่องเที่ยวในปี 2559 มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 9.35 ก่อให้เกิดรายได้รวมจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.76 ในช่วงเดียวกัน (กรมการท่องเที่ยว, 2559) นอกจากนี้ธุรกิจการท่องเที่ยวยังเป็นธุรกิจที่สำคัญเอื้ออำนวยประโยชน์แก่ประชากรในท้องถิ่นทั้งในเรื่องการสร้างงานสร้างอาชีพและสร้างรายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 6-7 ของแรงงานทั้งระบบ รวมทั้งเป็นการกระจายรายได้สู่ชนบทตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) ตลอดจนสร้างชื่อเสียงให้เกิดขึ้นแก่ท้องถิ่น หรือสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

นโยบายสำคัญประการหนึ่งของรัฐบาลไทยและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเห็นว่าเป็นเครื่องมือทางนโยบายเศรษฐกิจและสังคมของรัฐที่จะทำให้มีเงินตราหมุนเวียนอยู่ภายในประเทศ รวมทั้งมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคเพราะกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกหลายประเภท เช่น ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจร้านขายของที่ระลึก ธุรกิจรถเช่า ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงมีความพยายามส่งเสริมให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น เพื่อจะให้มีการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตลอดไป (ศิริพร, 2550)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่คนจำนวนมากให้ความสนใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำลายความเสียหายแก่ธรรมชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพพืชพรรณ และสัตว์ป่าในแหล่งธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนยาวนานต่ออุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวของประเทศไทย ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ธนธรณ์, 2554)

ชุมชนบ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช นับเป็นชุมชนต้นแบบในการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จนได้รับรางวัลยอดเยี่ยมด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Thailand Tourism Awards) ประจำปี 2541 ประเภทเมืองและชุมชน เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบชาวสวนอยู่กับธรรมชาติ และได้พัฒนาการบริการนักท่องเที่ยวขึ้นมาเป็นธุรกิจใหม่ของชุมชน ชุมชนบ้านคีรีวงเป็นชุมชนเก่าแก่ที่อพยพไปอาศัยอยู่ที่เชิงเขาหลวง ตำบลกำโลน อันเป็นเส้นทางเดินขึ้นสู่ยอดเขาหลวง ชาวบ้านมีวิถีชีวิตที่สงบสังคมเป็นแบบเครือญาติ มีอาชีพหลักคือ การทำสวนผลไม้ผสม เรียกว่า “สวนสมรม” เช่น มังคุด เงาะ ทุเรียน สะตอ เป็นต้น กลุ่มองค์กรของชุมชนบ้านคีรีวง ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านคีรีวง กลุ่มมัดย้อม กลุ่มใบไม้ กลุ่มชมรมการท่องเที่ยว กลุ่มทุเรียนกวน กลุ่มหมากต้อ กลุ่มทำขนม กลุ่มหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว กลุ่มสมุนไพร กลุ่มแปรรูปน้ำผลไม้ กลุ่มงดสูบบุหรี่ และกลุ่มกองทุนเดิมสี่เขียวใส่เขาหลวง ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคและนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะซื้อกลับไปเป็นของฝาก เพราะสินค้าราคาไม่แพง และมีคุณภาพ จุดเด่นของชุมชนบ้านคีรีวงคือ ทัศนียภาพแห่งธรรมชาติและอากาศที่บริสุทธิ์ เพราะคีรีวงตั้งอยู่ท่ามกลางเทือกเขา ป่าไม้ สายน้ำ และมีบริการที่พักแบบโฮมสเตย์ การลองชิมอาหารพื้นเมือง การลองใช้ชีวิตแบบใกล้ชิดธรรมชาติ และหากมาท่องเที่ยวในฤดูผลไม้จะได้ลิ้มรสอร่อยกับผลไม้نانาพันธุ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชนของบ้านคีรีวงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (องค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน, 2558)

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยเพราะต้องการที่จะให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ปรับปรุงการให้บริการที่เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

1.3.2 ทราบความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนบ้านคีรีวงในการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพัฒนาให้ไปในทิศทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและรายได้มากยิ่งขึ้น

1.3.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวให้บริการที่เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกัน

1.4.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกัน

1.4.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกัน

1.4.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกัน

1.4.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกัน

1.4.6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่ทำการศึกษา คือ ชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรในการศึกษานี้ คือนักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านคีรีวง โดยคำนวณจากสูตร Cochran (1977) กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ได้จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบไปด้วย ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสังคม ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- ภูมิลำเนา
- อาชีพ
- รายได้
- พฤติกรรมการท่องเที่ยว

1.5.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบไปด้วย

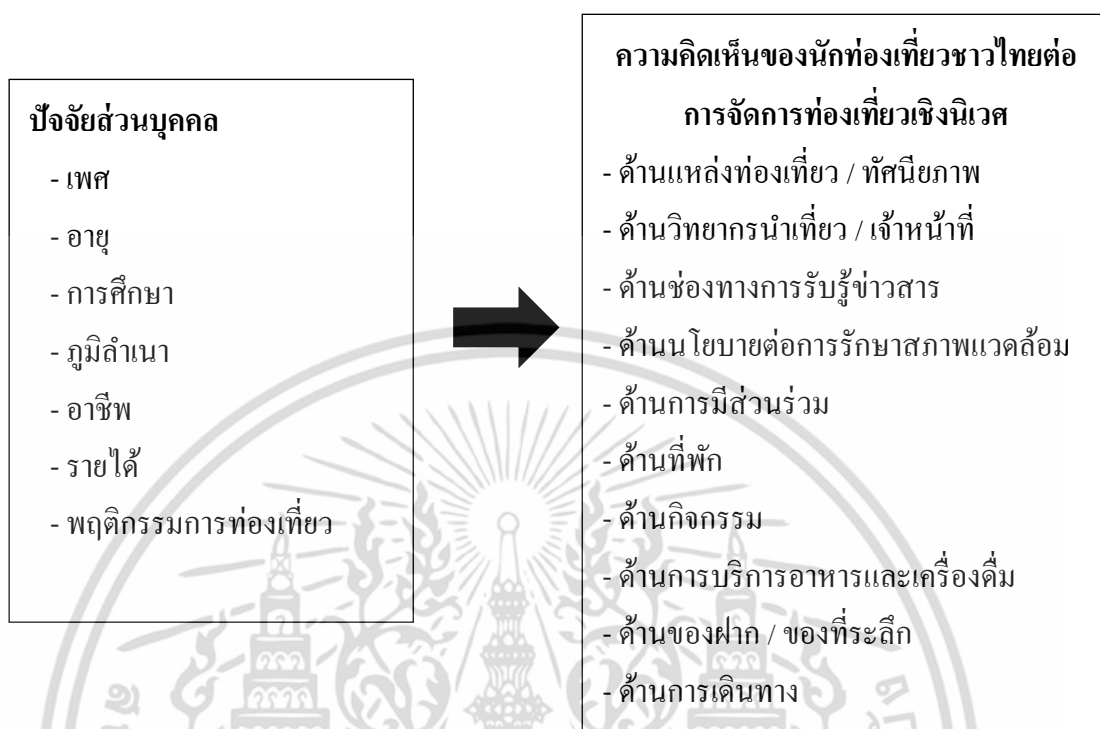
- ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ
- ด้านวิทยากรนำเที่ยว/เจ้าหน้าที่
- ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร
- ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม
- ด้านการมีส่วนร่วม
- ด้านที่พัก
- ด้านกิจกรรม
- ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม
- ด้านของฝาก/ของที่ระลึก
- ด้านการเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้ทำความเข้าใจกับพัฒนาการทางวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศ ในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ชาวบ้านในท้องถิ่นได้รับประโยชน์โดยตรงจากการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้หลักการคนที่ดูแลรักษาทรัพยากรย่อมสมควรได้รับประโยชน์จากการดูแลรักษา

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลจากสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้นโดยมีอารมณ์ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนั้นอาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจจะทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ที่ประเทศไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การประพฤติกหรือปฏิบัติของนักท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตลาดการท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการท่องเที่ยว
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Ecotourism เป็นคำที่เกิดใหม่ในวงการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยนำคำ 2 คำมารวมกัน ได้แก่ Eco และ Tourism คำว่า Eco แปลตามรูปศัพท์ว่า บ้านหรือที่อยู่อาศัย ส่วน Tourism แปลว่า การท่องเที่ยว Ecotourism จึงแปลว่าการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย หมายความว่า การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่างๆทั้งพืช สัตว์ และมนุษย์ ส่วนคำว่า นิเวศ ซึ่งเป็นคำภาษาสันสกฤตที่นำมาใช้ในภาษาไทย แปลว่า บ้านหรือที่อยู่อาศัยเช่นกัน ฉะนั้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นศัพท์บัญญัติที่มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมเพื่อขยายความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

บุญเลิศ (2542) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยมีการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องและให้ชุมชนท้องถิ่น การสร้างจิตสำนึกให้ทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

สมชัย (2539) ได้กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ที่มีลักษณะพิเศษเป็นของตัวเองและแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่อาศัยธรรมชาติเป็นฐาน เป็นการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยหรือต่ำหรือไม่มีผลกระทบต่อวิถีทาง

ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางลบเป็นการท่องเที่ยวที่เปิดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอกาสให้ผู้มาเยือนได้สัมผัส เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบธรรมชาติ (รวมทั้ง ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น) ตลอดจนผลกระทบของมนุษย์ที่มีต่อ ระบบนิเวศ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงบวก และเป็นการท่องเที่ยวที่ สนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการคิด (วางแผน) การทำ (ปฏิบัติหรือดำเนินการ) และการติดตามตรวจสอบประเมินผลร่วมกับผู้เกี่ยวข้องส่วนอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พร้อม ได้รับความตอบสนองในเชิงเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของท้องถิ่นด้วยความ เหมาะสมเป็นธรรม

2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) ได้กล่าวถึง หลักที่สำคัญของการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านพื้นที่ องค์ประกอบด้านการจัดการ องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ และองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม

ปิยวรรณ (2551) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก สถาบันการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ให้ลักษณะสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่ามี หลักการพื้นฐาน 5 อย่าง คือ ต้องอยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติ ต้องทำให้ระบบนิเวศยั่งยืน การให้ การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ ต้องให้ชุมชนมีรายได้ ต้องให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สำคัญต่อนักท่องเที่ยว

2.1.3 ประเภทของนักท่องเที่ยว

วินิจฉัย (2532) ได้แบ่งประเภทของนักท่องเที่ยวไว้ 3 ประเภท คือ 1. นักท่องเที่ยว (Tourists) คือผู้มาเยือนชั่วคราว ซึ่งมักจะพักอาศัยอยู่ในประเทศที่มาเยือนตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป และการมาเยือนมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อพักผ่อน เพื่อสุขภาพ เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบศาสนกิจ และการกีฬา เป็นต้น 2. นักทัศนจร (Excursionist) คือ ผู้ที่เดินทางเป็นการชั่วคราวและพักอยู่ใน ประเทศที่มาเยือนไม่เกิน 24 ชั่วโมง 3. นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic tourists) คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปไหนก็ตามโดยใช้เส้นทางที่มีได้ใช้อยู่เป็นประจำวัน และมีระยะทาง ไม่ต่ำกว่า 60 กิโลเมตร หรือออกไปนอกเขตจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของตน

บุญเลิศ (2548) กล่าวว่า ประเภทของการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

2.1.3.1 การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาธรรมชาติ (Nature Tourism) เป็นการท่องเที่ยว ในแหล่งธรรมชาติที่มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพืช สัตว์และสิ่งแวดล้อม โดยมี กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่าง เหมาะสม เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2.1.3.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและเกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษา ระบบนิเวศทางทะเลอย่างยั่งยืน

2.1.3.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Litho Travel) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพลง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อชมความสวยงามภูมิทัศน์ที่มีความแปลกจากการเปลี่ยนแปลงของพื้นโลก โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษา ระบบนิเวศอย่างยิ่ง

2.1.3.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมเพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และความเพลิดเพลินในพื้นที่เกษตรกรรมนั้นๆ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ให้ได้ประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของพื้นที่เกษตรกรรมแห่งนั้น ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนับว่าเหมาะสมกับประเทศไทยเพราะประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร

2.1.3.5 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางธรรมชาติ (Natural Health Tourism) เป็นการท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือรักษาฟื้นฟูสุขภาพทางธรรมชาติ เช่น การอาบน้ำแร่ หรือน้ำพุร้อน การออกกำลังกายภายในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น โดยเน้นการดูแลรักษาสุขภาพทั้งกายและใจของนักท่องเที่ยวด้วยวิถีทางธรรมชาติบำบัด อีกทั้งมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย

2.1.4 ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว

นิคม (2544) ได้เสนอว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นตัวสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ส่งออกที่มีความสำคัญและคุณค่าต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมากเข้าสู่ประเทศ ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกชนิดเดียวที่นักท่องเที่ยวต้องเข้ามาชื่นชมและสัมผัสด้วยตนเองไม่สามารถบรรจุหีบห่อเอากลับไปได้ อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแม้จะมีข้อดีหลายประการต่อสังคมและประเทศ แต่ก็ยังมีข้อเสียหรือผลกระทบสำคัญๆ อันควรพิจารณา ได้แก่ ผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

จากการศึกษาแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่จับต้องไม่ได้ และจะไม่มี การเคลื่อนย้ายไปหาผู้บริโภค ดังนั้นหากต้องการให้ผู้บริโภคเข้ามาท่องเที่ยวจึงต้องสร้างสิ่งดึงดูดใจ และความน่าสนใจ เพื่อให้เกิดความต้องการ โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ ในการท่องเที่ยว ซึ่งจะขึ้นอยู่กับทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตลาดการท่องเที่ยว

Victor (2001) ได้ให้ความหมายของการตลาดท่องเที่ยวว่า เป็นการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและการจัดองค์ประกอบที่สำคัญที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวให้สอดคล้องกัน โดยให้ความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mixed) ของประเภทธุรกิจบริการ

สิทธิศักดิ์ (2554) ได้อธิบายถึงการตลาดของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Marketing for tourism Industry) ในความหมายและความสำคัญของตลาดการท่องเที่ยว ส่วนประกอบของตลาดเพื่อการท่องเที่ยว การจัดลำดับความสำคัญของตลาดเป้าหมาย การวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน การวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวโดยมีส่วนประกอบหลักคือ มีจุดสนใจ มีจุดหมายปลายทาง มีความสามารถเข้าถึงได้ มีโครงสร้างพื้นฐาน มีสิ่งอำนวยความสะดวก

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับการตลาดการท่องเที่ยวจะเห็นได้ว่าเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวว่ามีการต้องการมากน้อยเพียงใด และมีความสอดคล้องกับการวิจัย ซึ่งได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

อุทัย (2526) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้นเป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวบุคคลทุกคน ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง และมีอยู่เป็นเวลานานสั้น เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายตัวเร็ว

ประภาเพ็ญ (2526) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะแสดงปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชา (2528) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลแต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่าทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันและความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

2.3.1 ประเภทของความคิดเห็น

Remmer (1954) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภท คือ ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-ลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่สามารถทราบทิศทางได้ และความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น

2.3.2 การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นซึ่งเป็นไปในทางบวกหรือลบ ซึ่งบุคคลนั้นไม่จำเป็นต้องมีการกระทำหน้าที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของเขา เพราะความคิดเห็นไม่ได้เป็นการทำนายพฤติกรรมของเขา การเลือกใช้วิธีการแสดงความคิดเห็นขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล เวลา งบประมาณ บุคลากร และความเที่ยงตรงสูงเป็นประการสำคัญ

เครื่องมือวัดความคิดเห็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือวัดสิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยการแปลงเป็นปริมาณในเชิงเปรียบเทียบ นิยมใช้วัดพฤติกรรมหรือสิ่งต่างๆที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้โดยตรง เช่น ความถี่ ความซื่อสัตย์ ค่านิยม ความคิดเห็น ความเชื่อทัศนคติ ความสะอาด ความเหมาะสม และปฏิบัติการต่างๆ เป็นต้น ลักษณะสำคัญของแบบประเมินค่าอยู่ตรงที่คำตอบ ซึ่งลักษณะเป็นการเปรียบเทียบปริมาณน้อยมาก ผู้ตอบจะต้องตอบด้วยการประเมินค่า สถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าที่กำหนดให้ และเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ดังนั้นความคิดเห็นจึงเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกไม่มีถูกหรือผิด เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปตามอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

สมจิตร์ (2538) กล่าวว่า iva พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายอย่างแน่นอน นักท่องเที่ยวทุกคนมีอิสระในการเลือกซื้อและตัดสินใจ ซึ่งนักท่องเที่ยวบางคนก็เลือกตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีเหตุผล บางคนก็ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอย่างไม่มีเหตุผล เห็นคนอื่นไปก็ไปบ้าง บางคนก็เลือกเดินทางเพราะมีญาติหรือเพื่อนแนะนำมา และเหตุผลอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของนักท่องเที่ยวที่จะมีเหตุผลต่างๆในการเลือกหรือตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวก็จะมีลักษณะการตัดสินใจที่แตกต่างกันออกไปอย่างหลากหลาย ซึ่งมีทั้งการตัดสินใจที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องควบคู่กันไปเสมอ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีความพิถีพิถันในการเลือกซื้อสินค้าก็จะได้สินค้าที่ดีตรงตามที่ต้องการและคาดหวังไว้ ส่วนผู้บริโภคที่ไม่มีความรอบคอบในการเลือกซื้อสินค้าก็จะมีส่วนให้การตัดสินใจมีผลไปในทางที่ไม่ดี ได้รับสินค้าและบริการไม่ได้ตามที่ต้องการหรือคาดหวังไว้ เรียกได้ว่า ได้สินค้าหรือบริการที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตัวนักท่องเที่ยวเองได้เต็มที่

สุขุมาลย์ (2552) ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันออกไปด้วย เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับ ความชื่นชอบของแต่ละบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นต้น

บุญเลิศ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยที่จูงใจให้คนอยากเดินทางท่องเที่ยวมี

8 ประการ คือ

2.4.1 ความต้องการผจญภัย เมื่อมีกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการ ล่องแพ ปีนเขา ชี่ช้าง เป็นต้น ย่อมมีการประชาสัมพันธ์ ทำให้คนอยากลองผจญภัยกับกิจกรรม ท่องเที่ยวใหม่ๆ เป็นต้น

2.4.2 ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ๆด้วยตัวเองนั้นเป็นการทำลายความจำเจใน ชีวิตประจำวัน โดยการออกเดินทางไปค้นหาสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต

2.4.3 ความต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นผลที่เกิดขึ้นหลังจากการ เดินทางท่องเที่ยว ซึ่งผู้เดินทางท่องเที่ยวจะรู้สึกถึงความสนุกสนานหรือความประทับใจในขณะที่ ท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

2.4.4 ความต้องการค้นคว้าทางวัฒนธรรมจะเห็นว่าการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการ เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศที่ตน ไปเที่ยว เช่น ประเพณี เทศกาล พิธีการต่างๆ หรือศาสนาที่ แตกต่างกัน ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น

2.4.5 ความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก คนทั่วไปต้องการเห็นว่าผู้ ที่อยู่ในประเทศที่ร่ำรวยกับประเทศที่ยากจนมีความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างไร

2.4.6 ความต้องการในการยอมรับของสังคม

2.4.7 ความต้องการความภาคภูมิใจ การที่คนต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยัง ประเทศต่างๆ เนื่องจากต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าได้ไปท่องเที่ยวสถานที่แปลกๆ แตกต่างจากผู้อื่น

2.4.8 ความต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิการที่ได้มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น ทำธุรกิจเข้าร่วมประชุม แข่งขันกีฬา เป็นต้น ล้วนแต่ทำให้ผู้เดินทาง ไปท่องเที่ยวเป็นคนมีเกียรติในสังคม อันเป็นการยกฐานะและเกียรติภูมิของตนให้สูงขึ้นด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการแสดงออกของนักท่องเที่ยวแต่ละคนมีความแตกต่างกันไป ตามความคิดเห็นของตนเองที่ได้รับ หรือความรู้สึกชอบรู้สึกประทับใจ พฤติกรรมล้วนเกิดมาจาก ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

พิบูล (2543) ได้กล่าวไว้ว่า ก่อนที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาจะมีมูลเหตุที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมเสมอ ซึ่งมูลเหตุดังกล่าวจะเป็นตัวกระตุ้นเร่งเร้าจิตใจ ทำให้เกิด ความต้องการและจากความต้องการจะทำให้เกิดแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมในที่สุด ซึ่งมีลักษณะ เป็นขั้นตอนหรือเป็นกระบวนการ เรียกว่า กระบวนการของพฤติกรรม (Process of Behavior)

3 ประการ ดังนี้

2.5.1 พฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีสาเหตุทำให้เกิด (Behavior id caused) ซึ่งหมายความว่าคนที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา นั้นจะต้องมีสาเหตุทำให้เกิด และสิ่งที่เป็นสาเหตุก็คือความต้องการที่เกิดขึ้นในตัวคนนั่นเอง

2.5.2 พฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้น (Behavior is motivated) คือเมื่อคนเรามีความต้องการเกิดขึ้นแล้ว คนก็ปรารถนาที่จะบรรลุถึงความต้องการนั้น จนกลายเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

2.5.3 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นย่อมมุ่งไปสู่เป้าหมาย (Behavior is goal-directed) หมายถึง การที่คนแสดงพฤติกรรมอะไรออกมา นั้น มิได้กระทำไปอย่างเลื่อนลอยโดยปราศจากจุดมุ่งหมายหรือไว้ทิศทาง ตรงข้ามกลับมุ่งไปสู่เป้าหมายที่แน่นอนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จแห่งความต้องการของตน อย่างไรก็ตามแม้ว่ากระบวนการของพฤติกรรมของคนจะมีลักษณะคล้ายๆกัน แต่รูปแบบพฤติกรรมของคนที่แตกต่างกันแสดงออกในสถานการณ์ต่างๆที่เขาเผชิญมีลักษณะแตกต่างกัน ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม สังคมและจิตวิทยา ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาแตกต่างกัน

เนาวรัตน์ (2538) ได้เสนอว่าการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เขานี้มักจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยว เวลาสำหรับการท่องเที่ยว และความตั้งใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้เป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ องค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นกรอบกำหนดทิศทาง และขนาดของพฤติกรรมการท่องเที่ยวให้แตกต่างกันออกไปตามข้อจำกัดของแต่ละบุคคลมีอยู่ กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้ต่ำ มีเวลาน้อย หรือไม่ตั้งใจที่จะท่องเที่ยวย่อมสามารถท่องเที่ยวได้ใกล้และในเวลาสั้นเท่านั้น แต่ในขณะที่คนที่มีรายได้สูง มีเวลาและมีความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวที่ทันสมัย และมีคุณภาพเหนือกว่า เป็นต้น

สรชัย (2526) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์อาจแตกต่างกันไปตามสถานภาพทางสังคมของแต่ละคน ซึ่งการแสดงออกอาจมีเหตุผลหลายอย่างประกอบกัน กล่าวคือ ส่วนหนึ่งมาจากความพอใจส่วนตัว และอีกส่วนหนึ่งเพื่อต้องการแสดงสถานภาพของตน เพื่อให้สังคมยอมรับและยกย่อง สำหรับบางคนการเดินทางท่องเที่ยวมีเหตุผลมาจากความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงหนีภารกิจประจำวันที่ซ้ำซาก นอกจากนี้การเดินทางเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากมี ประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประพันธ์ (2548) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวเขื่อนศรีนครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยงมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเขื่อนศรีนครินทร์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาตัวแปรทุกตัวแปร ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นด้านกิจกรรมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

พนิดา (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อสบู่มุมไพรเปลือกม้งคูด จากหมู่บ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยงที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีระดับความคิดเห็นด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อสบู่มุมไพรเปลือกม้งคูด โดยรวมและรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เบญจมาศ (2549) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต ความคิดเห็น โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักท่องเที่ยงที่มีเพศ อายุ อาชีพ และประเภทของนักท่องเที่ยงต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต ไม่แตกต่างกัน

ธิดา (2550) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยงชาวไทยมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับมาก ในขณะที่มีความคิดเห็นด้วยกับข้อความด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบริหารจัดการ และบุคลากร ในระดับปานกลาง นักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน

สุมิตตา (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีต่อตลาดเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงชาวไทยที่มีต่อตลาดเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมพบว่า นักท่องเที่ยงชาวไทยมีความคิดเห็นต่อตลาดเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อตลาดเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อตลาดเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ และภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อตลาดเพลินวานไม่แตกต่างกัน

กาญจนา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงครามอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่ต่างกัน ไม่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนอายุ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และการรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว และการส่งเสริมคนในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกให้บริการและการอนุรักษ์

จุฑาภรณ์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมสูงสุด ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว และจุดเริ่มต้นของการเดินทางต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อรรรณ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิภาค และช่วงเวลาท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน

ประสาร (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า 1) นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นรายด้าน คือ ด้านการศึกษาแหล่งท่องเที่ยว ตลาดน้ำวัดลำพญา ได้แก่ การคงความเป็นธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวลักษณะครอบครัว เพราะค่าใช้จ่ายต่ำ ให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวชมธรรมชาติ วิถีชีวิตมีให้เลือกได้หลายเส้นทาง รักษาบรรยากาศความเป็นมิตรไมตรีจากคนในพื้นที่ การพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ได้แก่ ให้มีอาหาร เครื่องดื่มและภาชนะที่สะอาด สินค้าหลากหลายมีคุณภาพ ราคายุติธรรม ให้มีร้านค้าหลากหลายเพียงพอให้บริการ เพิ่มกิจกรรมตามฤดูกาลเป็นพิเศษ ให้มีป้ายบอกราคาสินค้าและบริการชัดเจน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ จัดให้มีที่นั่งพักผ่อนให้เพียงพอ ห้องน้ำสะอาด มีป้ายบอกระยะทางเป็นระยะชัดเจน มีถนนสะอาดในการเดินทาง การพัฒนาด้านองค์กรและการบริการ ได้แก่ ส่งเสริมคนในพื้นที่ให้มีจิตบริการและอนุรักษ์ ประชาสัมพันธ์ตลาดน้ำให้แพร่หลายและสม่ำเสมอ จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว 2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และจุดประสงค์ของการมาท่องเที่ยว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในด้านความเป็นมิตรไมตรีจากคนในพื้นที่ กิจกรรมท่องเที่ยวชมธรรมชาติ วิถีชีวิตที่มีให้เลือกได้หลายเส้นทาง การพัฒนาตลาดน้ำควรคงความเป็นธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด ตลาดน้ำวัดลำพญา เป็นแหล่งท่องเที่ยวลักษณะครอบครัว เพราะค่าใช้จ่ายต่ำ พ่อค้าแม่ค้าให้บริการประทับใจและมีไมตรีต่อนักท่องเที่ยว การมีสินค้าหลากหลายให้บริการ มีคุณภาพและราคายุติธรรม ความสะอาดของอาหาร เครื่องดื่มและภาชนะ กิจกรรมพิเศษตามเทศกาล คุณภาพอากาศและน้ำในแม่น้ำ การรักษาความปลอดภัย มีที่จอดรถปลอดภัยและเพียงพอ มีเจ้าหน้าที่คอยให้ข้อมูล

ศิริวรรณ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อบึงจ้อยในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะช้าง จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 ปีขึ้นไป – 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป – 30,000 บาท และมีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ความสอดคล้องของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านพนักงาน ความคิดเห็นต่อบึงจ้อยในการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่ต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบึงจ้อยในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะช้าง จังหวัดตราด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านวิทยากรนำเที่ยว/เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านของฝาก/ ของที่ระลึก และด้านการเดินทาง สามารถสรุปผลการสังเคราะห์ตัวแปรแต่ละด้าน เพื่อนำไปกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ตารางที่

2.1

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย	ประพันธ์ (2548)	พินิตา (2548)	เบญจมาศ (2549)	ธิดา (2550)	ศุภิตา (2553)	กาญจนา (2554)	จุฬารัตน์ (2554)	อรารรณ (2554)	ประสาร (2555)	ศิริวรรณ (2557)	ความถี่	ลำดับที่
ปัจจัยส่วนบุคคล												
1. เพศ	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	-	6	2
2. อายุ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	9	1
3. การศึกษา	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	7	3
4. ภูมิลำเนา	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	3	5
5. อาชีพ	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	7	3
6. รายได้	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	6	3
7. พฤติกรรมการท่องเที่ยว	-	-	-	-	-	✓	✓	-	✓	✓	4	6
ความคิดเห็น												
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ ทัศนียภาพ	-	✓	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	7	2
2. ด้านวิทยากรนำเที่ยว/ เจ้าหน้าที่	-	-	-	✓	-	-	-	✓	✓	✓	4	5
3. ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	✓	-	4	5
4. ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	-	-	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	5	4
5. ด้านการมีส่วนร่วม	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	-	3	6
6. ด้านที่พัก	-	-	-	✓	-	-	-	✓	✓	-	3	6
7. ด้านกิจกรรม	✓	-	-	-	-	-	-	✓	✓	✓	4	5
8. ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	-	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	4	5
9. ด้านของฝาก/ ของที่ระลึก	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	3	6
10. ด้านการเดินทาง	-	✓	-	-	-	-	-	✓	✓	✓	4	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 วิธีและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรคือนักท่องเที่ยวยุคใหม่ชาวไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวยุคใหม่ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยคำนวณจากสูตร Cochran (1977) กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ตามสูตรการคำนวณ ดังนี้

จากสูตร

$$n = \frac{z^2}{4E^2}$$

โดยที่

n	คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
Z	คือ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้นค่า Z เท่ากับ 1.96
E	คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ที่ระดับ 0.05

แทนค่าได้

$$\begin{aligned}n &= \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} \\ &= 384.16 \text{ หรือ } 384 \text{ คน}\end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจากการคำนวณสูตรดังกล่าว ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 384 คน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน หรือร้อยละ 4 จากนั้นผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีโครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดให้

5	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดให้

5	หมายถึง	ปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	ปัญหามาก
3	หมายถึง	ปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	ปัญหาน้อย
1	หมายถึง	ปัญหาน้อยที่สุด

สำหรับในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ ดังนี้ (ประคอง, 2542)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของคะแนน} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกำหนดการแปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด

3.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ดร.ประภาพร ชูสิทธิ์ ดร.สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์ และ ผศ.พีรชัย กุลชัย พิจารณาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสม ความสมบูรณ์ของข้อคำถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Items and Objectives Congruency: IOC) ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถวัดได้

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาค่า IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับโครงสร้างและนิยามที่ต้องการวัด (ศิริชัย, 2544) หากข้อคำถามใดมีค่าต่ำกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักท่องเที่ยวยชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวที่หมู่บ้านคีรีวง ซึ่งต้องไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.978 และได้ค่าความเชื่อมั่นจำแนกในแต่ละตอน ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนบ้านคีรีวง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.982

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979

ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล (ศิริชัย, 2544)

3.3.4 เมื่อได้แบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลในภาคสนามเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยได้ทำการประสานงานกับชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงเพื่อขออนุญาตในการลงพื้นที่เก็บแบบสอบถามเพื่อการวิจัยด้วยตนเอง

3.4.2 ผู้วิจัยได้การลงพื้นที่ภาคสนาม (Fieldwork) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างเดือนธันวาคม 2559-มกราคม 2560

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลก่อนนำมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยดำเนินการดังนี้

3.5.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.5.2 ข้อมูลตอนที่ 2 ด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย และตอนที่ 3 ระดับปัญหาของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.5.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) Method ถ้าพบว่าผลการทดสอบค่าเอฟ (F-test) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคำความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

4.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

จากรายที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว มีรายละเอียด ดังนี้

เพศ นักท่องเที่ยวเกินครึ่งเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.75 และเพศชาย ร้อยละ 47.25

อายุ นักท่องเที่ยวเกินครึ่งมีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 52.75 รองลงมาอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 16.75 และอายุมากกว่า 60 ปีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.50

ระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวเกินครึ่งมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 56.50 รองลงมา มีมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ร้อยละ 16.75 และประถมศึกษา น้อยที่สุด ร้อยละ 4.00

อาชีพ นักท่องเที่ยวเป็นนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 37.00 รองลงมา มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 18.00 และเป็นเกษตรกร น้อยที่สุด ร้อยละ 2.50

ภูมิลำเนา นักท่องเที่ยวเกินครึ่งมีภูมิลำเนาทางภาคใต้ ร้อยละ 50.75 รองลงมาภาคกลาง ร้อยละ 16.75 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 4.75

รายได้ นักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 28.50 รองลงมา ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 21.00 และ 20,001 บาทขึ้นไป น้อยที่สุด ร้อยละ 12.00

วัตถุประสงค์ในการเดินทางมา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 74.25 รองลงมา ทัศนศึกษา ร้อยละ 8.00 และติดต่อธุรกิจ น้อยที่สุด ร้อยละ 4.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พาหนะในการเดินทาง นักท่องเที่ยวมีเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 35.25 รองลงมาคือโดยสารสาธารณะ ร้อยละ 24.50 และรถไฟน้อยที่สุดร้อยละ 3.00

เพื่อนร่วมเดินทางในครั้งนี้ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเป็นกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 48.75 รองลงมาคือเดินทางคนเดียว ร้อยละ 27.75 และมากับคู่รัก แฟนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.25

ระยะเวลาพักค้างคืน นักท่องเที่ยวเกินครึ่ง เลือกที่จะพักค้างคืน ร้อยละ 56.00 และไม่พักค้างคืน ร้อยละ 44.0 สำหรับนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนจะพักค้างคืน 1 คืน มากที่สุด ร้อยละ 32.30 รองลงมา 2 คืนร้อยละ 18.50 และ 7 คืนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.30

สถานที่พักค้างคืน นักท่องเที่ยวเกือบครึ่งเลือกพักโฮมสเตย์ ร้อยละ 48.21 รองลงมาคือบ้านญาติ/คนรู้จัก ร้อยละ 16.96 และกางเต็นท์ น้อยที่สุด ร้อยละ 9.38

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 2,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 38.75 รองลงมา 5,001 – 6,000 บาท ร้อยละ 18.00 และมากกว่า 6,000 บาทน้อยที่สุด ร้อยละ 6.00

แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว เกือบครึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวที่นี่เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมมากที่สุด ร้อยละ 49.25 รองลงมาคือเสียงเรื่องอากาศดีที่สุดในประเทศ ร้อยละ 27.75 และมาเพื่อสัมมนาน้อยที่สุด ร้อยละ 0.50

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมู่บ้านคีรีวง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จักแนะนำต่อๆ มา ร้อยละ 66.75 รองลงมาวิทยุ/โทรทัศน์ ร้อยละ 17.50 และน้อยที่สุดผ่านป้ายแนะนำการท่องเที่ยว ร้อยละ 1.75

ช่วงเวลาในการมาท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเดินทางมาในช่วงเวลาวันเสาร์ - วันอาทิตย์มากที่สุด ร้อยละ 45.25 รองลงมาคือวันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันจันทร์-วันศุกร์น้อยที่สุด ร้อยละ 22.75

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว และพฤติกรรมการท่องเที่ยว

รายการ	จำนวน	n = 400
		ร้อยละ
เพศ		
ชาย	189	47.25
หญิง	211	52.75
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	57	14.25
21-30 ปี	211	52.75
41-50 ปี	43	10.75
51-60 ปี	20	5.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 60 ปี	2	0.50
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	16	4.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	8.25
อนุปริญญา / ปวส.	33	8.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	67	16.75
ปริญญาตรี	226	56.50
สูงกว่าปริญญาตรี	25	6.25
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	148	37.00
ธุรกิจส่วนตัว	72	18.00
เกษตรกร	10	2.50
รับราชการ	47	11.75
รัฐวิสาหกิจ	39	9.75
พนักงานเอกชน	42	10.50
รับจ้างทั่วไป	42	10.50
ภูมิลำเนา		
ภาคกลาง	67	16.75
ภาคเหนือ	56	14.00
ภาคตะวันออก	19	4.75
ภาคตะวันตก	25	6.25
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	30	7.50
ภาคใต้	203	50.75
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	84	21.00
5,000 – 10,000 บาท	70	17.50
10,001 – 15,000 บาท	114	28.50
15,001 – 20,000 บาท	84	21.00
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	48	12.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาในครั้งนี้		
พักผ่อนหย่อนใจ	297	74.25
เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	30	7.50
สัมมนา	25	6.25
ทัศนศึกษา	32	8.00
ติดต่อธุรกิจ	16	4.00
ยานพาหนะในการเดินทาง		
รถยนต์ส่วนตัว	141	35.25
เครื่องบิน	92	23.00
รถไฟ	12	3.00
รถโดยสารสาธารณะ	98	24.50
รถเช่า	35	8.75
มอเตอร์ไซค์	22	5.50
เพื่อนร่วมเดินทางในครั้งนี้		
คนเดียว	111	27.75
ครอบครัว	81	20.25
คู่สามี/ภรรยา	12	3.00
คู่รัก	1	0.25
การพักค้างคืน		
พักค้างคืน	224	56.00
1 คืน	129	32.30
2 คืน	74	18.50
3 คืน	17	4.30
4 คืน	3	0.80
7 คืน	1	0.30
ไม่พักค้างคืน	176	44.00
สถานที่พักในการเดินทางมาครั้งนี้ (n = 224)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
โฮมสเตย์	108	48.21
บ้านพัก	27	12.05
รีสอร์ท	30	13.39
บ้านญาติ/คนรู้จัก	38	16.96
เต็นท์	21	9.38
ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว ณ หมู่บ้านคีรีวง		
ต่ำกว่า 2,000 บาท	155	38.75
2,001 – 3,000 บาท	52	13.00
3,001 – 4,000 บาท	46	11.50
4,001 – 5,000 บาท	51	12.75
5,001 – 6,000 บาท	72	18.00
มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป	24	6.00
แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว ณ หมู่บ้านคีรีวง		
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อม	197	49.25
กิจกรรมการท่องเที่ยวทางประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตคนในชุมชนคีรีวง	32	8.00
แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	35	8.75
หมู่บ้าน OTOP ดันแบบ	19	4.75
ชื่อเสียงเรื่องอากาศดีที่สุดในประเทศ	111	27.75
แพ็คเกจทัวร์น่าสนใจ	4	1.00
อื่นๆ ได้แก่ สัมมนา	2	0.50
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมู่บ้านคีรีวง		
เพื่อน/คนรู้จักแนะนำต่อๆมา	267	66.75
นิตยสารแนะนำการท่องเที่ยว	41	10.25
ป้ายไว้นิตยโฆษณาตามสถานที่ต่างๆ	15	3.75
แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยว	7	1.75
วิทยุ/โทรทัศน์	70	17.50
ช่วงเวลาในการมาท่องเที่ยวที่หมู่บ้านคีรีวงในครั้งนี้		
วันจันทร์-วันศุกร์	91	22.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วันเสาร์ - วันอาทิตย์	181	45.25
วันหยุดนักขัตฤกษ์	128	32.00

4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

จากตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง ($\bar{x} = 4.38$) นอกนั้นอยู่ในระดับมากทั้งหมด เรียงตามลำดับดังนี้ แหล่งท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น มีแผนที่ของแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน มีการดูแลรักษาความสะอาดตามจุดต่างๆภายในแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.19, 4.18, 4.10$ และ 4.02 ตามลำดับ)

ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด เรียงตามลำดับดังนี้ วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยวและมีใจรักการบริการ มีความกระตือรือร้นในการให้ มีความพร้อมและมีจำนวนเพียงพอในการให้บริการนักท่องเที่ยว และสามารถสื่อความหมายและให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวได้ถูกต้องและชัดเจน ($\bar{x} = 4.01, 3.97, 3.96$ และ 3.90 ตามลำดับ)

ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด เรียงตามลำดับดังนี้ มีกล่องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยว มีการกระจายข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและมีการจัดทำระบบแจ้งเตือนภัยแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.67, 3.56$ และ 3.47 ตามลำดับ)

ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด เรียงตามลำดับดังนี้ แหล่งท่องเที่ยวมีความสามารถในการรักษาความเป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิม มีการจัดกิจกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโดยไม่ทำลายหรือรบกวนธรรมชาติ และมีการจัดการขยะ การจัดการน้ำเสีย อย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.02, 3.77$ และ 3.65 ตามลำดับ)

ด้านการมีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด เรียงตามลำดับดังนี้ เปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามาเรียนรู้วิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกับประชาชนในชุมชน และได้มีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ให้กับชุมชน ($\bar{x} = 4.04, 3.77$ และ 3.76 ตามลำดับ)

ด้านที่พัก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ภายในที่พักมีการทำความสะอาดพร้อมที่จะเข้าพักได้ตลอดเวลา และมีความปลอดภัยสูง นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อของที่พักล่วงหน้าได้สะดวก และรวดเร็วทั้งแบบชั่วคราวและค้างคืน จำนวนที่พักรับเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการและราคาเหมาะสมกับบริการที่ได้รับ และมีเครือข่ายที่พักกับธุรกิจของเอกชน สำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ($\bar{x} = 3.87, 3.85, 3.81$ และ 3.77 ตามลำดับ)

ด้านกิจกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ศึกษารวมชาติบนเขาหลวง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.31$) นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ มีการอนุรักษ์ในสวนสมรม ถ่ายรูป/ วาดภาพธรรมชาติ แหล่งเที่ยวชมหมู่บ้าน วัดและตลาดนัด กิจกรรมท่องเที่ยวบนเขาหลวง ปั่นจักรยานเสื่อภูเขาชมธรรมชาติ เยี่ยมชมกลุ่มอ้อมทรัพย์ เยี่ยมชมบ้านสมุนไพร กิจกรรมกับกลุ่มมัดย้อมสีธรรมชาติ กิจกรรมกับกลุ่มทุเรียนกวน และกิจกรรมในสวนสมรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.99, 3.94, 4.16, 4.15, 4.12, 4.09, 4.08, 4.05$ และ 4.02 ตามลำดับ)

ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ มีร้านอาหารเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว มีบริการอาหารพื้นบ้านจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวต่างถิ่นได้ลองลิ้มรส อาหารและเครื่องดื่ม มีรสชาติอร่อย สะอาดถูกสุขอนามัยและราคาที่เหมาะสม และจุดบริการอาหารมีพนักงานคอยอำนวยความสะดวกเพียงพอ ($\bar{x} = 3.83, 3.73, 3.72$ และ 3.71 ตามลำดับ)

ด้านของฝาก / ของที่ระลึก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ เปิดโอกาสให้พ่อค้าแม่ค้าในชุมชนเข้ามาขายของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนแก่นักท่องเที่ยว มีผลผลิตสด ๆ ตามฤดูกาล จากสวน จำหน่ายเป็นของฝากแก่นักท่องเที่ยว มีจุดจำหน่ายของฝาก / ของที่ระลึก ที่นักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อได้สะดวกและ ของฝาก / ของที่ระลึก มีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ ($\bar{x} = 3.92, 3.79, 3.77$ และ 3.73 ตามลำดับ)

ด้านการเดินทาง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ ดังนี้ มีเส้นทางความสะดวกสบายในการเดินทาง สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยรถส่วนตัวหรือรถประจำทาง มีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.32, 4.32$ และ 4.24) และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางคุ้มค่ากับการมาท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.19$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้าน กี๊ว

รายการ	ระดับความคิดเห็น					SD.	แปลผล		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ความคิดเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ									
1.1	มีแผนที่ของแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน เพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมจุดต่างๆภายในแหล่งท่องเที่ยว	135 (33.75)	203 (50.75)	61 (15.25)	1 (0.25)	-	4.18	0.69	มาก
1.2	แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว	100 (25.00)	212 (53.00)	85 (21.25)	3 (0.75)	-	4.02	0.70	มาก
1.3	มีการดูแลรักษาความสะอาดตามจุดต่างๆภายในแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดอยู่เสมอ	125 (31.25)	196 (49.00)	73 (18.25)	6 (1.50)	-	4.10	0.74	มาก
1.4	แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง	178 (44.50)	198 (49.50)	22 (5.5)	2 (0.5)	-	4.38	0.61	มากที่สุด
1.5	แหล่งท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น	118 (29.5)	242 (60.5)	37 (9.25)	3 (0.75)	-	4.19	0.62	มาก
รวมค่าเฉลี่ยด้านแหล่งท่องเที่ยว/ ทัศนียภาพ							4.17	0.67	มาก
2. ความคิดเห็นด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่									
2.1	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยวและมีความรักการบริการ	111 (27.75)	188 (47)	96 (24)	2 (0.5)	3 (0.75)	4.01	0.78	มาก
2.2	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ สามารถสื่อความหมายและให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวได้ถูกต้องและชัดเจน	78 (19.5)	213 (53.25)	103 (25.75)	3 (0.75)	3 (0.75)	3.90	0.74	มาก
2.3	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความพร้อมและมีจำนวนเพียงพอในการให้บริการนักท่องเที่ยว	96 (24)	196 (49)	104 (26)	2 (0.5)	2 (0.5)	3.96	0.75	มาก
2.4	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	100 (25)	203 (50.75)	85 (21.25)	9 (2.25)	3 (0.75)	3.97	0.79	มาก
รวมความคิดเห็นด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่							3.96	0.76	มาก
3. ความคิดเห็นด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร									
3.1	แหล่งท่องเที่ยวมีกลองรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยว	75 (18.75)	172 (43)	105 (26.25)	42 (10.5)	6 (1.5)	3.67	0.95	มาก
3.2	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดทำระบบแจ้งเตือนภัยแก่นักท่องเที่ยว เช่น ไฟไหม้ น้ำป่าทะลัก เป็นต้น	57 (14.25)	157 (39.25)	109 (27.25)	70 (17.5)	7 (1.75)	3.47	1.00	มาก
3.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการกระจายข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง	63 (15.75)	156 (39)	129 (32.25)	45 (11.25)	7 (1.75)	3.56	0.95	มาก
รวมความคิดเห็นด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร							3.57	0.96	มาก
4. ความคิดเห็นด้านการรักษาสภาพแวดล้อม									
4.1	แหล่งท่องเที่ยวมีความสามารถในการรักษาความเป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิม	100 (25.00)	217 (54.25)	75 (18.75)	7 (1.75)	1 (0.25)	4.02	0.73	มาก
4.2	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการขยะ การจัดการน้ำเสีย อย่างเป็นระบบ	60 (15.00)	187 (46.75)	116 (29.00)	28 (7.00)	9 (2.25)	3.65	0.90	มาก
4.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยไม่ทำลายหรือรบกวนธรรมชาติ	68 (17.00)	195 (48.75)	115 (28.75)	19 (4.75)	3 (0.75)	3.77	0.81	มาก
รวมความคิดเห็นด้านการรักษาสภาพแวดล้อม							3.81	0.81	มาก
5. ความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วม									
5.1	แหล่งท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามาเรียนรู้วิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	110 (27.5)	197 (49.25)	90 (22.5)	3 (0.75)	-	4.04	0.73	มาก
5.2	แหล่งท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ให้กับชุมชน	59 (14.75)	191 (47.75)	143 (35.75)	7 (1.75)	-	3.76	0.72	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น					X̄	SD.	แปลผล	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
5.3	นักท่องเที่ยวยังมีกิจกรรมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับประชาชนในชุมชน	72 (18)	178 (44.5)	139 (34.75)	8 (2)	3 (0.75)	3.77	0.79	มาก
รวมความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วม							3.86	0.75	มาก
6. ความคิดเห็นด้านที่พัก									
6.1	นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อจองที่พักล่วงหน้าได้สะดวกและรวดเร็วทั้งแบบชั่วคราวและค้างคืน	75 (18.75)	212 (53.00)	96 (24.00)	12 (3.00)	5 (1.25)	3.85	0.80	มาก
6.2	จำนวนที่พักมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการและราคาเหมาะสมกับบริการที่ได้รับ	67 (16.75)	215 (53.75)	99 (24.75)	13 (3.25)	6 (1.50)	3.81	0.80	มาก
6.3	ภายในที่พักมีการทำความสะอาดพร้อมที่จะเข้าพักได้ตลอดเวลา และมีความปลอดภัยสูง	86 (21.50)	188 (47.00)	116 (29.00)	8 (2.00)	2 (0.50)	3.87	0.78	มาก
6.4	มีเครือข่ายที่พักกับธุรกิจของเอกชน สำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	74 (18.50)	189 (47.25)	112 (28.00)	20 (5.00)	5 (1.25)	3.77	0.85	มาก
รวมความคิดเห็นด้านที่พัก							3.83	0.81	มาก
7. ความคิดเห็นด้านกิจกรรม									
7.1	เที่ยวชมหมู่บ้าน วัดและศาลาไม้	142 (35.50)	194 (48.50)	53 (13.25)	9 (2.25)	2 (0.50)	4.16	0.77	มาก
7.2	เยี่ยมชมกลุ่มอสมทรีพี	131 (32.75)	193 (48.25)	58 (14.50)	16 (4.00)	2 (0.50)	4.09	0.82	มาก
7.3	เยี่ยมชมบ้านสมุนไพร	145 (36.25)	168 (42.00)	62 (15.50)	23 (5.75)	2 (0.50)	4.08	0.89	มาก
7.4	เยี่ยมชม/ ร่วมกิจกรรมกับกลุ่มผู้เรียนกวน	133 (33.25)	178 (44.50)	66 (16.50)	22 (5.50)	1 (0.25)	4.05	0.86	มาก
7.5	เยี่ยมชม/ ร่วมกิจกรรมกับกลุ่มมัคชิมสิริธรรมชาติ	144 (36.00)	170 (42.50)	63 (15.75)	21 (5.25)	2 (0.50)	4.08	0.88	มาก
7.6	เยี่ยมชม/ ร่วมกิจกรรมในสวนสมรม	117 (29.25)	189 (47.25)	79 (19.75)	14 (3.50)	1 (0.25)	4.02	0.81	มาก
7.7	ดูนกในสวนสมรม	102 (25.5)	206 (51.5)	77 (19.25)	14 (3.5)	1 (0.25)	3.99	0.78	มาก
7.8	ปั่นจักรยานเสือภูเขาชมธรรมชาติ	125 (31.25)	205 (51.25)	63 (15.75)	6 (1.50)	1 (0.25)	4.12	0.74	มาก
7.9	ศึกษาธรรมชาติบนเขาหลวง	181 (45.25)	169 (42.25)	45 (11.25)	4 (1.00)	1 (0.25)	4.31	0.73	มากที่สุด
7.10	ถ่ายรูป/ วาดภาพธรรมชาติ	122 (30.5)	158 (39.5)	95 (23.75)	23 (5.75)	2 (0.5)	3.94	0.90	มาก
7.11	กิจกรรมท่องเที่ยวน้ำตกบนเขาหลวง	141 (32.25)	181 (45.25)	76 (19)	2 (0.5)	-	4.15	0.74	มาก
รวมความคิดเห็นด้านกิจกรรม							4.09	0.81	มาก
8. ความคิดเห็นด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม									
8.1	มีร้านอาหารเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	63 (15.75)	211 (52.75)	120 (30)	6 (1.5)	-	3.83	0.70	มาก
8.2	จุดบริการอาหารมีพนักงานคอยอำนวยความสะดวกเพียงพอ	64 (16)	171 (42.75)	154 (38.5)	7 (1.75)	4 (1)	3.71	0.79	มาก
8.3	อาหารและเครื่องดื่ม มีรสชาติอร่อย สะอาดถูกสุขอนามัยและราคาที่เหมาะสม	56 (14)	192 (48)	139 (34.75)	11 (2.75)	2 (0.5)	3.72	0.75	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	SD.	แปลผล					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด								
8.4	มีบริการอาหารที่บ้านจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวต่างถิ่นได้ลองลิ้มรส					55 (13.75)	197 (49.25)	134 (33.5)	13 (3.25)	1 (0.25)	3.73	0.74	มาก
รวมความคิดเห็นด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม						3.75	0.75	มาก					
9. ความคิดเห็นด้านของฝาก / ของที่ระลึก													
9.1	แหล่งท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้พ่อค้าแม่ค้าในชุมชนเข้ามาขายของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนแก่นักท่องเที่ยว					82 (20.5)	211 (52.75)	100 (25)	6 (1.5)	1 (0.25)	3.92	0.73	มาก
9.2	ของฝาก / ของที่ระลึก มีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ					64 (16)	189 (47.25)	128 (32)	13 (3.25)	6 (1.5)	3.73	0.82	มาก
9.3	มีผลผลิตสดๆตามฤดูกาลจากสวน จำหน่ายเป็นของฝากแก่นักท่องเที่ยว					62 (15.5)	202 (50.5)	126 (31.5)	10 (2.5)	-	3.79	0.73	มาก
9.4	มีจุดจำหน่ายของฝาก / ของที่ระลึก ที่นักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อได้สะดวก					67 (16.75)	189 (47.25)	127 (31.75)	17 (4.25)	-	3.77	0.78	มาก
รวมความคิดเห็นด้านของฝาก / ของที่ระลึก						3.80	0.76	มาก					
10. ความคิดเห็นด้านการเดินทาง													
10.1	เส้นทางมีความสะดวกสบายในการเดินทาง					176 (44)	176 (44)	47 (11.75)	1 (0.25)	-	4.32	0.68	มากที่สุด
10.2	มีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน					148 (37)	203 (50.75)	45 (11.25)	4 (1)	-	4.24	0.68	มากที่สุด
10.3	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางคุ้มค่ากับการมาท่องเที่ยว					150 (37.5)	185 (46.25)	58 (14.5)	6 (1.5)	1 (0.25)	4.19	0.75	มาก
10.4	สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยรถส่วนตัวหรือรถประจำทาง					170 (42.5)	175 (43.75)	51 (12.75)	4 (1)	-	4.28	0.72	มากที่สุด
รวมความคิดเห็นด้านการเดินทาง						4.26	0.71	มากที่สุด					
รวม 10 ด้าน						3.91	0.78	มาก					

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด ดังนี้ ด้านการเดินทาง ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ ด้านกิจกรรม ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านของฝาก / ของที่ระลึก ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม และด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร (\bar{x} = มีค่าเฉลี่ย 4.26, 4.17, 4.09, 3.96, 3.86, 3.83, 3.81, 3.80, 3.75 และ 3.57 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.3 ภาพรวมด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

รายการ	\bar{x}	SD.	การแปลผล	ลำดับที่
ด้านการเดินทาง	4.26	0.71	มาก	1
ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ	4.17	0.67	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	\bar{x}	SD.	การแปลผล	ลำดับที่
ด้านกิจกรรม	4.09	0.81	มาก	3
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	3.96	0.76	มาก	4
ด้านการมีส่วนร่วม	3.86	0.75	มาก	5
ด้านที่พัก	3.83	0.81	มาก	6
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	3.81	0.81	มาก	7
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	3.80	0.76	มาก	8
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3.75	0.75	มาก	9
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	3.57	0.96	มาก	10
ค่าเฉลี่ยรวม	3.91	0.78	มาก	

4.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

จากตารางที่ 4.4 พบว่าปัญหาของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทักษะวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านที่พัก ด้านการมีส่วนร่วมและด้านกิจกรรม ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านของฝาก / ของที่ระลึก และด้านการเดินทาง ($\bar{x} = 3.08, 3.04, 3.02, 2.99, 2.89, 2.88, 2.68, 2.67$ และ 2.53 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวง

ปัญหาของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง	ระดับปัญหา (n = 400)					\bar{x}	SD.	แปลผล	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ควรปรับปรุง				
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	28	105	158	89	20	3.08	0.98	ปานกลาง	1
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	29	92	166	90	23	3.04	0.99	ปานกลาง	2
ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทักษะวิทยากร	49	52	174	109	16	3.02	1.03	ปานกลาง	3
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	42	48	187	111	12	2.99	0.97	ปานกลาง	4
ด้านที่พัก	41	50	166	109	34	2.89	1.07	ปานกลาง	5
ด้านการมีส่วนร่วม	19	50	209	107	15	2.88	0.85	ปานกลาง	6
ด้านกิจกรรม	26	55	177	127	15	2.88	0.92	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	11	32	187	152	18	2.68	0.79	ปานกลาง	8
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	5	48	125	197	25	2.67	0.80	ปานกลาง	9
ด้านการเดินทาง	49	52	174	109	16	2.53	0.83	ปานกลาง	10
ค่าเฉลี่ยรวม						2.87	0.92	ปานกลาง	

4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

4.4.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.4.1.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามเพศ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เพศที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่พหุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามเพศ

รายการ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การทดสอบ t-test		
				t	df	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ชาย	4.148	0.499	-1.03	398	0.306
	หญิง	4.197	0.453			
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ชาย	3.926	0.644	-0.934	398	0.351
	หญิง	3.986	0.635			
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ชาย	3.557	0.839	-0.17	398	0.865
	หญิง	3.572	0.873			
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ชาย	3.810	0.730	-0.084	398	0.934
	หญิง	3.815	0.610			
ด้านการมีส่วนร่วม	ชาย	3.818	0.616	-1.047	398	0.294
	หญิง	3.885	0.646			
ด้านที่พัก	ชาย	3.732	0.694	-2.71	398	0.007**
	หญิง	3.908	0.606			
ด้านกิจกรรม	ชาย	4.089	0.539	-0.031	398	0.976
	หญิง	4.090	0.461			
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ชาย	3.757	0.599	0.293	398	0.770
	หญิง	3.739	0.580			
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ชาย	3.787	0.621	-0.443	398	0.660
	หญิง	3.813	0.542			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านการเดินทาง	ชาย	4.210	0.614	-1.531	398	0.130
	หญิง	4.297	0.523			
รวม	ชาย	3.960	0.732	-1.844	398	0.066
	หญิง	4.100	0.746			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.1.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามอายุ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อายุที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการรักษาสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามอายุ

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.844	0.369	1.646	0.147
	ภายในกลุ่ม	394	88.286	0.224		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว/เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5	2.582	0.516	1.267	0.277
	ภายในกลุ่ม	394	160.57	0.408		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	6.613	1.323	1.824	0.107
	ภายในกลุ่ม	394	285.697	0.725		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5	9.291	1.858	4.333	0.001**
	ภายในกลุ่ม	394	168.979	0.429		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.669	0.334	0.833	0.527
	ภายในกลุ่ม	394	157.949	0.401		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5	1.844	0.369	0.861	0.507
	ภายในกลุ่ม	394	168.756	0.428		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.665	0.533	2.173	0.056
	ภายในกลุ่ม	394	96.631	0.245		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.512	0.102	0.293	0.917
	ภายในกลุ่ม	394	137.735	0.35		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	5	1.634	0.327	0.971	0.435
	ภายในกลุ่ม	394	132.653	0.337		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	5	1.589	0.318	0.982	0.428
	ภายในกลุ่ม	394	127.52	0.324		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.760	0.552	1.004	0.415
	ภายในกลุ่ม	394	216.75	0.550		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามการศึกษา

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.255	0.451	2.022	0.075
	ภายในกลุ่ม	394	87.875	0.223		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5	1.557	0.311	0.759	0.580
	ภายในกลุ่ม	394	161.595	0.410		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	8.791	1.758	2.443	0.034*
	ภายในกลุ่ม	394	283.519	0.720		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.226	0.245	0.546	0.741
	ภายในกลุ่ม	394	177.044	0.449		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.036	0.207	0.515	0.765
	ภายในกลุ่ม	394	158.582	0.402		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5	1.781	0.356	0.831	0.528
	ภายในกลุ่ม	394	168.819	0.428		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.804	0.361	1.458	0.203
	ภายในกลุ่ม	394	97.493	0.247		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.723	0.545	1.584	0.164
	ภายในกลุ่ม	394	135.524	0.344		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	5	0.808	0.162	0.477	0.794
	ภายในกลุ่ม	394	133.480	0.339		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	5	0.934	0.187	0.574	0.720
	ภายในกลุ่ม	394	128.175	0.325		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.789	0.158	0.284	0.922
	ภายในกลุ่ม	394	218.721	0.555		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามอาชีพ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ และด้านการรักษาสภาพแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตามอาชีพ

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	6	1.634	0.272	1.209	0.300
	ภายในกลุ่ม	393	88.496	0.225		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	6	5.623	0.937	2.338	0.031*
	ภายในกลุ่ม	393	157.530	0.401		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	6	5.512	0.919	1.259	0.275
	ภายในกลุ่ม	393	286.798	0.730		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	6	10.789	1.798	4.219	0.000*
	ภายในกลุ่ม	393	167.482	0.426		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	6	4.897	0.816	2.073	0.055
	ภายในกลุ่ม	393	154.720	0.394		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	6	3.915	0.652	1.538	0.164
	ภายในกลุ่ม	393	166.685	0.424		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	6	2.472	0.412	1.672	0.126
	ภายในกลุ่ม	393	96.824	0.246		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	6	2.694	0.449	1.302	0.255
	ภายในกลุ่ม	393	135.554	0.345		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	6	.849	0.141	0.417	0.868
	ภายในกลุ่ม	393	133.439	0.340		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	6	.805	0.134	0.411	0.872
	ภายในกลุ่ม	393	128.304	0.326		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	6	.805	11.033	1.839	0.002*
	ภายในกลุ่ม	393	128.304	208.477		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.1.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามภูมิลำเนา

จากตารางที่ 4.8 พบว่า จำแนกตามภูมิลำเนา ที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อ
การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านพบว่า ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านที่พักและด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตามภูมิลำเนา

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.458	0.292	1.295	0.265
	ภายในกลุ่ม	394	88.672	0.225		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5	4.575	0.915	2.273	0.047*
	ภายในกลุ่ม	394	158.577	0.402		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	7.388	1.478	2.043	0.072
	ภายในกลุ่ม	394	284.922	0.723		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.209	0.642	1.444	0.207
	ภายในกลุ่ม	394	175.062	0.444		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.551	0.510	1.280	0.272
	ภายในกลุ่ม	394	157.067	0.399		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5	4.971	0.994	2.365	0.039*
	ภายในกลุ่ม	394	165.629	0.420		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.263	0.253	1.016	0.408
	ภายในกลุ่ม	394	98.033	0.249		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.417	0.483	1.402	0.222
	ภายในกลุ่ม	394	135.830	0.345		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	5	1.677	0.335	0.996	0.420
	ภายในกลุ่ม	394	132.611	0.337		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	5	3.864	0.773	2.431	0.035*
	ภายในกลุ่ม	394	125.246	0.318		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	5.084	1.0717	1.868	0.099
	ภายในกลุ่ม	394	214.426	0.544		

4.4.1.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามรายได้

จากตารางที่ 4.9 พบว่า จำแนกตามรายได้ ที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านของฝาก/ของที่ระลึกและด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตามรายได้

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	0.566	0.141	0.624	0.646
	ภายในกลุ่ม	395	89.564	0.227		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	4	4.262	1.065	2.649	0.033*
	ภายในกลุ่ม	395	158.891	0.402		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4	11.453	2.863	4.027	0.003**
	ภายในกลุ่ม	395	280.857	0.711		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	11.877	2.969	7.049	0.000**
	ภายในกลุ่ม	395	166.394	0.421		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.591	1.148	2.925	0.021*
	ภายในกลุ่ม	395	155.027	0.392		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4	3.310	0.828	1.954	0.101
	ภายในกลุ่ม	395	167.290	0.424		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.024	0.506	2.055	0.086
	ภายในกลุ่ม	395	97.272	0.246		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.229	0.557	1.618	0.169
	ภายในกลุ่ม	395	136.019	0.344		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	4	3.704	0.926	2.801	0.026*
	ภายในกลุ่ม	395	130.583	0.331		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	4	3.434	0.858	2.698	0.030*
	ภายในกลุ่ม	395	125.676	0.318		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.042	0.511	5.533	0.000**
	ภายในกลุ่ม	395	217.468	0.551		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านรายได้เพียงปัจจัยเดียวที่มีผลความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้ (ตามตารางที่ 4.11)

1) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่พัก เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

2) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการรักษาสภาพแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

4) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านวิทยากร/เจ้าหน้าที่นำเที่ยว และด้านการรักษาสภาพแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

5) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านวิทยากร/เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ด้านที่พัก และด้านการเดินทางจำแนกตามภูมิลำเนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม จำแนกตามรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านวิทยากร/เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วม ด้านของฝาก/ของที่ระลึก ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงโดยภาพรวม

รายการ	N	\bar{x}	S.D.	สถิติทดสอบ t/F	sig.
เพศ ชาย	189	3.88	0.39	1.419	0.194
หญิง	211	3.93	0.32		
อายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	57	4.01	0.33	1.537	0.177
21-30 ปี	211	3.90	0.38		
31-40 ปี	67	3.83	0.36		
41-50 ปี	43	3.89	0.26		
51-60 ปี	20	3.88	0.31		
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	2	4.01	0.30		
การศึกษา ประถมศึกษา	16	4.03	0.33	1.301	0.263
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	3.83	0.31		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	33	3.95	0.42		
อนุปริญญาตรี/ปวส.	67	3.82	0.29		
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	226	3.90	0.35		
สูงกว่าปริญญาตรี	25	3.92	0.40		

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับสำหรับการใช้ภายในองค์กรเท่านั้น | กรุณาอย่าเผยแพร่ไปยังประชาชนด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

รายการ	N	\bar{x}	S.D.	สถิติทดสอบ t/F	sig.
อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา	148	3.95	0.35	1.746	0.109
ธุรกิจส่วนตัว	72	3.87	0.37		
เกษตรกร	10	3.89	0.41		
รับราชการ	47	3.79	0.35		
รัฐวิสาหกิจ	39	3.95	0.38		
พนักงานเอกชน	42	3.94	0.36		
รับจ้างทั่วไป	42	3.83	0.30		
ภูมิภาค ภาคกลาง	67	3.99	0.37	1.309	0.259
ภาคเหนือ	56	3.94	0.31		
ภาคตะวันออก	19	3.84	0.35		
ภาคตะวันตก	25	3.85	0.30		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	30	3.92	0.39		
ภาคใต้	203	3.88	0.36		
รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บ/ด	84	3.99	0.35	5.533	0.000**
5,000-10,000 บ/ด	70	3.96	0.36		
10,001-15,000 บ/ด	114	3.81	0.31		
15,001-20,000 บ/ด	84	3.84	0.35		
20,001 บ/ด	48	4.00	0.41		

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference Method) ของความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวม พบว่ามี 7 คู่ ที่แตกต่างกัน ดังนี้ รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท กับ 5,000 – 10,000 บาท, 10,001 – 15,000 บาท, 15,0001 – 20,0000 บาท; รายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท กับ 10,001 – 15,000 บาท, 15,0001 – 20,0000 บาท ; และ รายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป กับ 10,001 – 15,000 บาท และ 15,0001 – 20,0000 บาท (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านการรักษาสภาพแวดล้อม จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		4.00	3.97	3.81	3.84	4.01
ต่ำกว่า 5,000 บาท (1)	4.00	-	-	-	-	-
5,000 – 10,000 บาท (2)	3.97	**	-	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		4.00	3.97	3.81	3.84	4.01
10,001 – 15,000 บาท (3)	3.81	**	**	-	-	-
15,001 – 20,000 บาท (4)	3.84	**	*	-	-	-
20,001 บาทขึ้นไป (5)	4.01	-	-	**	**	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05; ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว

4.4.2.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.1.3 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม และด้านของฝาก / ของที่ระลึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำแนกตาม วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.384	0.346	1.539	0.190
	ภายในกลุ่ม	395	88.746	0.225		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	4	2.043	0.511	1.252	0.288
	ภายในกลุ่ม	395	161.109	0.408		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4	10.067	2.517	3.522	0.008**
	ภายในกลุ่ม	395	282.243	0.715		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	10.116	2.529	5.941	0.000**
	ภายในกลุ่ม	395	168.155	0.426		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.430	0.607	1.526	0.194
	ภายในกลุ่ม	395	157.188	0.398		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4	.962	0.241	0.560	0.692
	ภายในกลุ่ม	395	169.638	0.429		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	.540	0.135	.560	0.692
	ภายในกลุ่ม	395	98.756	0.250		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.406	1.602	0.540	0.706
	ภายในกลุ่ม	395	131.841	0.334		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	4	1.795	0.449	4.798	0.001**
	ภายในกลุ่ม	395	132.493	0.335		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	4	.721	0.180	1.338	0.255
	ภายในกลุ่ม	395	128.389	0.325		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.375	0.344	0.554	0.696
	ภายในกลุ่ม	395	51.950	0.132		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.1.4 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยพาหนะที่ต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม และด้านที่พัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำแนกตาม จำแนกตามพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.261	0.852	3.910	0.002**
	ภายในกลุ่ม	395	85.869	0.218		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	4	8.012	1.602	4.069	0.001**
	ภายในกลุ่ม	395	155.141	0.394		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4	13.215	2.643	3.731	0.003**
	ภายในกลุ่ม	395	279.095	0.708		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	9.244	1.849	4.310	0.001**
	ภายในกลุ่ม	395	169.026	0.429		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.283	0.657	1.655	0.145
	ภายในกลุ่ม	395	156.335	0.397		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4	6.856	1.371	3.300	0.006**
	ภายในกลุ่ม	395	163.743	0.416		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.402	0.480	1.954	0.085
	ภายในกลุ่ม	395	96.894	0.246		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.044	0.409	1.183	0.317
	ภายในกลุ่ม	395	136.203	0.346		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	4	3.153	0.631	1.895	0.094
	ภายในกลุ่ม	395	131.134	0.333		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	4	1.420	0.284	0.877	0.497
	ภายในกลุ่ม	395	127.689	0.324		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.389	0.478	3.696	.003**
	ภายในกลุ่ม	395	50.936	0.129		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามเพื่อนร่วมทาง

จากตารางที่ 4.1.5 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีเพื่อนร่วมทางที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตาม เพื่อนร่วมทาง

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	.649	0.162	0.717	0.581
	ภายในกลุ่ม	395	89.480	0.227		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	4	2.895	0.724	1.784	0.131
	ภายในกลุ่ม	395	160.258	0.406		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4	3.081	0.770	1.052	0.380
	ภายในกลุ่ม	395	289.229	0.732		
ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.897	0.724	1.631	0.165
	ภายในกลุ่ม	395	175.373	0.444		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตาม เพื่อนร่วมทาง

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.430	0.107	0.267	0.899
	ภายในกลุ่ม	395	159.188	0.403		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4	1.595	0.399	0.932	0.445
	ภายในกลุ่ม	395	169.005	0.428		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.176	0.044	0.175	0.951
	ภายในกลุ่ม	395	99.121	0.251		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.813	0.453	1.312	0.265
	ภายในกลุ่ม	395	136.435	0.345		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	4	0.722	0.180	0.534	0.711
	ภายในกลุ่ม	395	133.565	0.338		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	4	1.829	0.457	1.419	0.227
	ภายในกลุ่ม	395	127.280	0.322		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.390	0.098	0.728	0.573
	ภายในกลุ่ม	395	52.935	0.134		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างแรม

จากตารางที่ 4.16 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีระยะเวลาที่พักค้างแรมที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก และด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตาม จำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างแรม

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	1	0.042	0.042	0.184	0.669
	ภายในกลุ่ม	398	90.088	0.226		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	1	0.737	0.737	1.805	0.180
	ภายในกลุ่ม	398	162.416	0.408		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	1	3.967	3.967	5.476	0.020*
	ภายในกลุ่ม	398	288.343	0.724		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	1	0.326	0.326	0.729	0.394
	ภายในกลุ่ม	398	177.945	0.447		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	1	1.947	1.947	4.915	0.027*
	ภายในกลุ่ม	398	157.671	0.396		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1	2.310	2.310	5.464	0.020*
	ภายในกลุ่ม	398	168.289	0.423		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	1	0.003	0.003	0.012	0.911
	ภายในกลุ่ม	398	99.293	0.249		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	1	0.038	0.038	0.110	0.740
	ภายในกลุ่ม	398	138.209	0.347		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	1	0.059	0.059	0.175	0.676
	ภายในกลุ่ม	398	134.228	0.337		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	1	1.560	1.560	4.868	0.028*
	ภายในกลุ่ม	398	127.549	0.320		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	0.479	0.479	3.610	0.058
	ภายในกลุ่ม	398	52.846	0.133		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.2.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามสถานที่พักค้างแรม

จากตารางที่ 4.17 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีสถานที่พักค้างแรม แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านที่พัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตาม จำแนกตามสถานที่พักค้างแรม ณ ชุมชนบ้านคีรีวง

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.261	0.315	1.273	0.281
	ภายในกลุ่ม	219	54.234	0.248		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	4	15.207	3.802	9.762	0.000**
	ภายในกลุ่ม	219	85.288	0.389		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4	9.843	2.461	3.454	0.009**
	ภายในกลุ่ม	219	156.006	0.712		
ด้านการรักษาสุขภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.008	1.002	2.307	0.059
	ภายในกลุ่ม	219	95.099	0.434		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	4	10.753	2.688	6.884	0.000**
	ภายในกลุ่ม	219	85.524	0.391		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4	14.688	3.672	8.624	0.000**
	ภายในกลุ่ม	219	93.249	0.426		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.493	0.373	1.437	0.223
	ภายในกลุ่ม	219	56.900	0.260		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.531	0.633	1.772	0.136
	ภายในกลุ่ม	219	78.192	0.357		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	4	2.920	0.730	2.159	0.075
	ภายในกลุ่ม	219	74.049	0.338		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	4	.349	0.087	0.259	0.904
	ภายในกลุ่ม	219	73.736	0.337		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.658	0.914	6.096	0.000**
	ภายในกลุ่ม	219	32.852	0.150		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.18 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.435	0.287	1.275	0.274
	ภายในกลุ่ม	394	88.695	0.225		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5	2.860	0.572	1.406	0.221
	ภายในกลุ่ม	394	160.292	0.407		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	5.402	1.080	1.484	0.194
	ภายในกลุ่ม	394	286.908	0.728		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.431	0.686	1.546	0.174
	ภายในกลุ่ม	394	174.840	0.444		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	5	6.941	1.388	3.583	0.004**
	ภายในกลุ่ม	394	152.677	0.388		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5	1.459	0.292	0.680	0.639
	ภายในกลุ่ม	394	169.141	0.429		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.204	0.241	0.967	0.438
	ภายในกลุ่ม	394	98.092	0.249		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.632	0.526	1.529	0.180
	ภายในกลุ่ม	394	135.615	0.344		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	5	2.333	0.467	1.393	0.226
	ภายในกลุ่ม	394	131.954	0.335		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	5	3.445	0.689	2.161	0.058
	ภายในกลุ่ม	394	125.664	0.319		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.648	0.330	2.513	0.030*
	ภายในกลุ่ม	394	51.677	0.131		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.19 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม และด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตาม จำแนกตามแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	6	3.222	0.537	2.429	0.026*
	ภายในกลุ่ม	393	86.907	0.221		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	6	9.721	1.620	4.150	0.000**
	ภายในกลุ่ม	393	153.432	0.390		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	6	19.257	3.210	4.619	0.000**
	ภายในกลุ่ม	393	273.053	0.695		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	6	11.041	1.840	4.325	0.000**
	ภายในกลุ่ม	393	167.230	0.426		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	6	4.237	0.706	1.786	0.101
	ภายในกลุ่ม	393	155.381	0.395		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	6	3.485	0.581	1.366	0.227
	ภายในกลุ่ม	393	167.115	0.425		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	6	2.227	0.371	1.503	0.176
	ภายในกลุ่ม	393	97.070	0.247		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	6	3.426	0.571	1.664	0.128
	ภายในกลุ่ม	393	134.821	0.343		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	6	3.185	0.531	1.591	0.148
	ภายในกลุ่ม	393	131.102	0.334		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	6	6.397	1.066	3.414	0.003**
	ภายในกลุ่ม	393	122.712	0.312		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	6	2.072	0.345	2.648	0.016*
	ภายในกลุ่ม	393	51.254	0.130		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05; **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร

จากตารางที่ 4.20 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
จำแนกตาม จำแนกตามช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมู่บ้านคีรีวง

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.508	0.377	1.680	0.154
	ภายในกลุ่ม	394	88.622	0.224		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5	1.208	0.302	0.737	0.567
	ภายในกลุ่ม	394	161.944	0.410		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	2.485	0.621	0.847	0.496
	ภายในกลุ่ม	394	289.825	0.734		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.885	0.971	2.200	0.068
	ภายในกลุ่ม	394	174.386	0.441		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.659	0.415	1.037	0.388
	ภายในกลุ่ม	394	157.959	0.400		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5	.997	0.249	0.580	0.677
	ภายในกลุ่ม	394	169.603	0.429		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.715	0.429	1.736	0.141
	ภายในกลุ่ม	394	97.582	0.247		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.749	0.437	1.265	0.283
	ภายในกลุ่ม	394	136.499	0.346		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	5	1.184	0.296	0.879	0.477
	ภายในกลุ่ม	394	133.103	0.337		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	5	4.276	1.069	3.382	0.010**
	ภายในกลุ่ม	394	124.834	0.316		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	.772	0.193	1.450	0.217
	ภายในกลุ่ม	394	52.554	0.133		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4.2.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.21 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านที่พัก มีความแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านของฝาก/ของที่ระลึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำแนกตาม จำแนกตามช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว

รายการ	ระหว่างกลุ่ม	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.186	1.093	4.935	0.008**
	ภายในกลุ่ม	397	87.943	.222		
ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	2	7.320	3.660	9.324	0.000**
	ภายในกลุ่ม	397	155.833	.393		
ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	7.038	3.519	4.897	0.008**
	ภายในกลุ่ม	397	285.272	.719		
ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.577	1.288	2.911	0.056
	ภายในกลุ่ม	397	175.694	.443		
ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.364	.682	1.712	0.182
	ภายในกลุ่ม	397	158.253	.399		
ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	2	6.114	3.057	7.379	0.001**
	ภายในกลุ่ม	397	164.486	.414		
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.109	.554	2.242	0.108
	ภายในกลุ่ม	397	98.188	.247		
ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	ระหว่างกลุ่ม	2	.867	.433	1.252	0.287
	ภายในกลุ่ม	397	137.381	.346		
ด้านของฝาก / ของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	2	3.031	1.516	4.585	0.011*
	ภายในกลุ่ม	397	131.256	.331		
ด้านการเดินทาง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.152	.576	1.787	0.169
	ภายในกลุ่ม	397	127.957	.322		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.441	.720	5.512	0.004**
	ภายในกลุ่ม	397	51.885	.131		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05; **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่าพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักค้างแรม สถานที่พักค้างแรม และช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 4.22)

1. นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่แตกต่างกันความคิดเห็น

ต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม และด้านของฝาก / ของที่ระลึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยพาหนะที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม และด้านที่พัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีเพื่อนร่วมทางที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีระยะเวลาที่พักค้างแรมที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก และด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีสถานที่พักค้างแรม แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านที่พัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม และด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเดินทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

9. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ 0.01 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านที่พัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านของฝาก/ของที่ระลึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง โดยภาพรวม จำแนกตามพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

รายการ	N	\bar{x}	S.D.	สถิติทดสอบ t/F	sig.
วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว				0.554	0.696
พักผ่อนหย่อนใจ	297	3.91	0.36		
เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	30	3.81	0.31		
สัมมนา	25	3.76	0.29		
ทัศนศึกษา	32	4.05	0.37		
ติดต่อธุรกิจ	16	3.92	0.27		
พาหนะในการเดินทาง				3.696	0.003**
รถยนต์ส่วนตัว	141	3.87	0.38		
เครื่องบิน	92	4.02	0.34		
รถไฟ	12	4.03	0.34		
รถโดยสารสาธารณะ	98	3.85	0.34		
รถเช่า	35	3.83	0.26		
อื่นๆ ได้แก่ รถมอเตอร์ไซด์	22	3.93	0.33		
เพื่อนร่วมทาง				0.728	0.573
คนเดียว	111	3.87	0.31		
ครอบครัว	81	3.93	0.38		
กลุ่มเพื่อน	195	3.92	0.38		
คู่สามี/ภรรยา	12	3.80	0.18		
คู่รัก (แฟน)	1	4.00	-		
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว				3.610	0.058
พักค้างคืน	224	3.93	0.39		
ไม่พักค้างคืน	176	3.87	0.30		
สถานที่พัก				6.096	0.000**
โฮมสเตย์	108	3.84	0.39		
บ้านพัก	27	3.88	0.40		
รีสอร์ท	30	3.92	0.33		
บ้านญาติ/คนรู้จัก	38	4.03	0.43		
กางเต็นท์	21	4.23	0.27		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง โดยภาพรวม จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว

รายการ	N	\bar{x}	S.D.	สถิติทดสอบ t/F	sig.
ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว				2.513	0.030*
ต่ำกว่า 2,000 บาท	155	3.94	0.37		
2,001 – 3,000 บาท	52	3.86	0.38		
3,001 – 4,000 บาท	46	4.02	0.38		
4,001 – 5,000 บาท	51	3.82	0.32		
5,001 – 6,000 บาท	72	3.89	0.29		
มากกว่า 6,000 บาท	24	3.90	0.38		
แรงจูงใจ				2.648	0.016*
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อม	197	3.94	0.39		
กิจกรรมการท่องเที่ยวทางประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตคนในชุมชนคีรีวง	32	3.83	0.27		
แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	35	3.97	0.33		
หมู่บ้าน OTOP ต้นแบบ	19	3.86	0.25		
ชื่อเสียงเรื่องอากาศดีที่สุดในประเทศ	111	3.85	0.34		
แพ็คเกจทัวร์น่าสนใจ	4	3.88	0.18		
อื่น ๆ (การสัมมนา)	2	3.31	0.20		
ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร				1.450	0.217
เพื่อน/คนรู้จักแนะนำต่อๆมา	267	3.89	0.37		
นิตยสารแนะนำการท่องเที่ยว	41	4.02	0.34		
ป้ายไว้นิตยสารตามสถานที่ต่างๆ	15	3.92	0.39		
แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยว	7	3.80	0.28		
วิทยุ/โทรทัศน์	70	3.91	0.32		
ช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว				5.512	0.004**
วันจันทร์-วันศุกร์	91	4.02	0.32		
วันเสาร์ - วันอาทิตย์	181	3.86	0.36		
วันหยุดนักขัตฤกษ์	128	3.88	0.38		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 400 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมานสำหรับทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ T-test และ F-test ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเกินครึ่งเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.75 เกินครึ่งมีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 52.75 เกินครึ่งมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 56.50 ครึ่งหนึ่งมีภูมิลำเนาทางภาคใต้ ร้อยละ 50.75 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 28.50 ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 74.25 เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 35.25 เกือบครึ่งเดินทางมาเป็นกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 48. เกินครึ่งเลือกที่จะพักค้างคืน ร้อยละ 56.00 จะพักค้างคืน 1 คืน มากที่สุด ร้อยละ 32.30 เกือบครึ่งเลือกพักโฮมสเตย์ ร้อยละ 48.21 การเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้ มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 2,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 38.75 เกือบครึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมมากที่สุด ร้อยละ 49.25 ใหญ่ได้รับข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จักแนะนำต่อๆ มา ร้อยละ 66.75 เดินทางมาในช่วงเวลาวันเสาร์ - วันอาทิตย์มากที่สุด ร้อยละ 45.25

5.1.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของชุมชนบ้านคีรีวง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านการเดินทาง ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ ด้านกิจกรรม ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านของฝาก / ของที่ระลึก ด้านการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริการอาหารและเครื่องดื่ม และด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ($\bar{x} = 4.26, 4.17, 4.09, 3.96, 3.86, 3.83, 3.81, 3.80, 3.75$ และ 3.57 ตามลำดับ)

5.1.3 ปัญหาการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

ปัญหาของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวงโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ ด้านที่พัก ด้านการมีส่วนร่วมและด้านกิจกรรม ด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านของฝาก / ของที่ระลึก และด้านการเดินทาง ($\bar{x} = 3.08, 3.04, 3.02, 2.99, 2.89, 2.88, 2.68, 2.67$ และ 2.53 ตามลำดับ)

5.1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง

5.1.4.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < 0.01$) ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนา

5.1.4.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่าพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักค้างแรม สถานที่พักค้างแรม และช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยนำผลการศึกษามาอภิปราย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุมชนบ้านคีรีวงมีความเหมาะสมกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะจุดเด่นคือมีทัศนียภาพและธรรมชาติที่สวยงาม ตั้งอยู่ท่ามกลางเทือกเขา ป่าไม้ และสายน้ำ นอกจากนี้ยังเป็นชุมชนต้นแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนมาเป็นเวลานาน และเคยได้รับรางวัลยอดเยี่ยมด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปี 2541 (องค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน, 2558) ทำให้นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก

(2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง โดยรวม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านรายได้ที่มีผลกับความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวง โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความต้องการหรือรูปแบบการท่องเที่ยว และการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงมีความสามารถในการใช้จ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง มีอาชีพมั่นคงจะมีความพร้อมในการท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑาภรณ์ (2554) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < 0.05$)

ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและภูมิลำเนาที่แตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง นักท่องเที่ยวมากันเป็นกลุ่มเพื่อนมากที่สุด (ร้อยละ 48.8) เกินครึ่งจะมาพักค้างคืน (ร้อยละ 56.0) สัดส่วนของเพศหญิงและเพศชาย อยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 52.8 และ 47.2 ตามลำดับ ประมาณครึ่งหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ (ร้อยละ 50.8) ดังนั้นการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จึงไม่มีข้อจำกัดทั้งปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนา ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดา (2550) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศและภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สุमितตา (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อตลาดเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ ระดับการศึกษา

และภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อตลาดเพลินวานไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับเบญจมาศ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอกได้ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2549) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิตไม่แตกต่างกัน

(3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่า พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักค้างแรม สถานที่พักค้างแรม และช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < 0.01$) ส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < 0.05$) ทั้งนี้ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายอย่างแน่นอน นักท่องเที่ยวทุกคนมีอิสระในการเลือกซื้อและตัดสินใจ ซึ่งนักท่องเที่ยวบางคนก็เลือกตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีเหตุผล บางคนก็ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอย่างไม่มีเหตุผล ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของนักท่องเที่ยวที่จะมีเหตุผลต่างๆ ในการเลือกหรือตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว (สมจิตร, 2538) โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ สมชัย (2539) ได้กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีลักษณะพิเศษเป็นของตนเองและแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่อาศัยธรรมชาติเป็นฐาน เป็นการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยหรือต่ำ หรือ ไม่มีผลกระทบต่อวิถีทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้มาเยือนได้สัมผัส เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบธรรมชาติ รวมทั้งศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น ดังนั้น พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจึงมีผลต่อความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสอดคล้องกับ สุขุมมาลย์ (2552) ให้ความเห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันออกไปด้วย เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับ ความชื่นชอบของแต่ละบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นต้น

(4) ปัญหาและข้อเสนอแนะ ปัญหาของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวง โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวงยังมีบางประเด็นที่อาจยังมีปัญหาที่นักท่องเที่ยวได้เสนอแนะมา เช่น ในพื้นที่ชุมชนบ้านคีรีวง ถึงขณะนี้ยังไม่เพียงพอที่รองรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะในช่วงวันหยุดติดต่อกันนาน ๆ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

(1) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้นำชุมชนควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มรายได้ทุกระดับ ตลอดจนทั้งสร้างการมีส่วนร่วมและสอดแทรกกิจกรรมการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อเยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความยั่งยืนต่อไป เพราะจากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวเกินครึ่งมีอายุ 21-30 ปี และเป็นนักเรียนนักศึกษามากที่สุด

(2) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว เช่น พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักค้างแรม สถานที่พักค้างแรม ช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว มีผลต่อความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวเพื่อนำประกอบในการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนหรือคนรู้จักแนะนำต่อกันมา (ร้อยละ 66.8) นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นด้านอื่นๆ ดังนั้นควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายผ่านสื่อต่างๆ ทุกช่องทางให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ ให้มาสนใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน นักท่องเที่ยวได้รู้จักและเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น เกิดการอนุรักษ์และหวงแหนทรัพยากรและเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม ตลอดจนทั้งประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่ได้มีส่วนร่วม มีจิตสำนึกในการดูแลสถานที่ท่องเที่ยว อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการดูแลนักท่องเที่ยว

(4) ในด้านการเดินทาง ด้านแหล่งท่องเที่ยว/ทัศนียภาพ ด้านกิจกรรม และด้านวิทยากรนำเที่ยว เป็นจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่นี่ ดังนั้นควรมีการรักษาคุณภาพและพัฒนาต่อไปให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

ด้านการเดินทาง ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ ด้านกิจกรรม ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่พัก ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านของฝาก / ของที่ระลึก

(5) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเกินครึ่งจะพักค้างคืน (ร้อยละ 56.0) และพักค้าง 1 คืนมากที่สุด (ร้อยละ 32.3) การพักค้างคืนจะพักโฮมสเตย์มากที่สุด (ร้อยละ 48.2) ดังนั้นควรเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการปรับกลยุทธ์ให้นักท่องเที่ยวขยายเวลาในการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยปรับรูปแบบและหา กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอื่นๆ ที่มีลักษณะทาง ธรรมชาติและการจัดการคล้ายๆ เพื่อให้ผลการศึกษารอบคลุมเพียงพอ ตลอดจนมีการศึกษาความ พึงพอใจของนักท่องเที่ยวทุก 3 – 5 ปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและความยั่งยืนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2554. **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2554 – 2559.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.tica.or.th/images/plan_tourism2555-2559/2555-2559.pdf. [26 ธันวาคม 2558].

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2558. **กิจกรรมการท่องเที่ยว.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.tourism.go.th/home/details/11/83/24467>. [8 กุมภาพันธ์ 2559].

กาญจนา ชูสวัสดิ์. 2554. “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

การจัดการสายโซ่อุปทาน. 2552. **การจัดการสายโซ่อุปทาน Supply Chain Management.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://suchaya511341053.blogspot.com/2009/11/supply-chain-management.html>. [10 พฤศจิกายน 2558].

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. **แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.elearning.msu.ac.th/opencourse/1010002/Unit_4/Unit_4.htm. [30 ธันวาคม 2558].

กรมการท่องเที่ยว. 2559. **สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tourism2.tourism.go.th/home/details/11/221/25767>. [10 มีนาคม 2560].

กุลชน ชนาพงศธร. 2532. **เอกสารการสอนวิชาการบริหารบุคคล สาขาการจัดการ.** นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2543. **จิตวิทยาการบริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชรีณี เดชจินดา. 2530. “ความพึงพอใจของผู้ประกอบรถต่อศูนย์บริการการจัดการอุตสาหกรรม แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชนธรณ์ ทองหอม. 2554. **การจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน.** กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว.

นปภา พิสิฐมุกดา. 2551. “การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคาร สแตนดาร์ด ชาร์เตอร์ด จำกัดมหาชน และธนาคารซีทีแบงก์ในเขตกรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์ บรม.(การจัดการ) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิคม จารุมณี. 2544. **การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรจบ กาญจนกุล. 2533. **คำบรรยายกฎหมายปกครอง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2542. **การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2548. **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย**.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ซี. พี. บุ๊ค สแตนดาร์ด.

บุษกร พงษ์ชวลิตร. 2538. “ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประคอง วรรณสูตร. 2542. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. **ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ประสิทธิ์ ่องพิสิฐ. 2548. ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิยวรรณ คงประเสริฐ. 2551. “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรมณ แซ่จิว. 2556. “พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวอำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์”. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พนิดา รัตนสุภา. 2548. “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านส่วนประสมทางการตลาดทางการตลาดที่มีผลต่อสบู่มูนไพรเปลือกมังคุดจากหมู่บ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรทิพย์ บุญเที่ยงธรรม. 2555. “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวตลาดน้ำในเขตตลิ่งชันจังหวัด กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. กรุงเทพฯ :

ราชบัณฑิตยสถาน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันทิกา หิรัญเทศ. 2556. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี”. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วัฒนา เพชรวงศ์. 2542. “พฤติกรรมและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้บริการ”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิชาน จินากักดี. 2555. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วินิจฉัย วีรยางกูร. 2532. การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2540. การโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด. กรุงเทพฯ: A.N. การพิมพ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544. ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิศักดิ์ เตียงงา. 2554. เอกสารประกอบการสอน วิชาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. sittisak.reru.ac.th](http://www.sittisak.reru.ac.th). [1 กุมภาพันธ์ 2559].
- สุกุมลย์ หนูมาศ. 2552. “แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑสถานศึกษา วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุชา จันทร์อม. 2528. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- สุจิตา ศรีไชยวาน. 2554. “ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สันติ สุขเย็น. 2546. “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหวนนคร อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชัย เบญจชย. 2539. ทศนคติของชาวบ้านต่อความสำเร็จของป่าชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: สำนักงานป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่.
- อดิگانต์ ไพรโรจน์พิริยะกุล. 2553. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบาง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุภัทร นันทน์ชสกุล. 2554. “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการให้บริการของอุทยานแห่งชาติ เราววัลณ์ จังหวัดกาญจนบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร ทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุทัย หิรัญโต. 2526. **สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อรรวรรณ บุญศรี. 2554. “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ใน อุทยาน แห่งชาติป่าหินงาม จังหวัดชัยภูมิ”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การบริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

องค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน. 2558. ประวัติชุมชนบ้านคีรีวง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

www.kamlone.com/doc/history-kiriwong.doc. [28 กุมภาพันธ์ 2559].

Cochran, W.G. 1953. **Sampling techniques**. New York : John Wiley & Sons. Inc.

Tapper, R & Font, X. 2004. **Tourism Supply Chains. Report of a desk research project for the travel foundation**. Leeds: Leeds Metropolitan University.

Handfield, R & Nichols, E. 1999. **Supply Chain Management. Introduction to supply chain management**. New Jersey.

Jump, N. 1978. **Psychometric theory**. 2nd Ed. New York : McGraw Hill.

Remmer,H. 1954. **Introduction to opinion and attitude**. New-York: Harper and Brothers Publisher.

Victor, M. 2001. **Sustainable tourism : a marketing perspective**. Oxford:Butterworth Heineman.

Zhang, X. 2009. **Tourism supply chain management: A new research agenda**. Tourism Management.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๕.(๔).๒/พิเศษ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ ดร. ประภาพร ชูสีลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

๒. แบบสอบถามวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

๓. แบบประเมิน จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวศิริรินทร์ ศิริเพชร นักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนบ้านศิริวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช” มีรองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา หมั่นเก็บ เป็นที่ปรึกษา เพื่อความสมบูรณ์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ภาควิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ดร. ประภาพร ชูสีลัง อาจารย์ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ช่วยประเมินแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อโดยตรง เบอร์โทรศัพท์ของนักศึกษา ๐๖๑ ๖๒๔ ๙๔๖๒ และได้จัดส่งเอกสารมาพร้อมกับหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ คุหาสวรรค์เวช)

หัวหน้าภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๒๙ ๘๕๒๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร โทร. ๗๐๗๗

ที่ ศร ๐๕๒๔.๐๕(๔).๒/๕๗๖

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ประเมินแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรชัย กุลชัย

ด้วยนางสาวศิริพันธ์ ศิริเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนบ้านศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช” มีรองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา หมั่นเก็บ เป็นที่ปรึกษา เพื่อความสมบูรณ์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ภาควิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พีรชัย กุลชัย ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี เป็นผู้ประเมินแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมได้จัดส่งไปกับหนังสือฉบับนี้แล้ว คือ

๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถามวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมิน จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผศ. ดร. สมศักดิ์ คูหาสวรรค์เวช)

หัวหน้าภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร โทร. ๗๐๗๗

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๕(๔).๒/๙๖๖

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินแบบสอบถาม

เรียน ดร. สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์

ด้วยนางสาวศิริพันธ์ ศิริเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนบ้านศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช” มีรองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา หมั่นเก็บ เป็นที่ปรึกษา เพื่อความสมบูรณ์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ภาควิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ดร. สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี เป็นผู้ประเมินแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และได้จัดส่งมากับหนังสือฉบับนี้แล้ว คือ

๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถามวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมิน จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผศ. ดร. สมศักดิ์ คูหาสวรรค์เวช)

หัวหน้าภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง
อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยว ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้สำหรับวิเคราะห์ในงานวิจัยเท่านั้น กรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่เป็นจริง โดยที่แบบสอบถามจะมีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. อายุ	☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	☐ 21-30 ปี	☐ 31-40 ปี
	☐ 41-50 ปี	☐ 51-60 ปี	☐ มากกว่า 60 ปี
3. วุฒิการศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ อนุปริญญา/ ปวส.
	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	☐ ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ	☐ นักเรียน/นักศึกษา	☐ ธุรกิจส่วนตัว	☐ เกษตรกร
	☐ รับราชการ	☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานเอกชน
	☐ รับจ้างทั่วไป	☐ อื่นๆ.....	
5. ภูมิลำเนา	☐ ภาคกลาง	☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคตะวันออก
	☐ ภาคตะวันตก	☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
	☐ ภาคใต้		
6. รายได้	☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท/ เดือน	☐ 5,000 – 10,000 บาท/ เดือน	
	☐ 10,001 - 15,000 บาท/ เดือน	☐ 15,001 - 20,000 บาท/ เดือน	
	☐ 20,001 บาท ขึ้นไป/ เดือน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการท่องเที่ยว

7. วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาในครั้งนี้

☐ พักผ่อนหย่อนใจ	☐ เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	☐ สัมมนา
☐ ทักษะศึกษา	☐ ติดต่อธุรกิจ	☐ อื่นๆ.....

8. การเดินทางมายังหมู่บ้านคีรีวงในครั้งนี้

☐ รถยนต์ส่วนตัว	☐ เครื่องบิน	☐ รถไฟ
☐ รถโดยสารสาธารณะ	☐ รถเช่า	☐ อื่นๆ.....

9. เพื่อนร่วมเดินทางในครั้งนี้

☐ คนเดียว	☐ ครอบครัว จำนวน.....คน
☐ กลุ่มเพื่อน จำนวน.....คน	☐ คู่สามี/ภรรยา ☐ อื่นๆ..... จำนวน.....คน

10. ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ณ หมู่บ้านคีรีวง (ไม่ค้างคืนข้ามไปข้อ 12.)

☐ พักค้างคืน จำนวน.....คืน	☐ ไม่พักค้างคืน

11. สถานที่พักของท่านในการเดินทางมาท่องเที่ยว ณ หมู่บ้านคีรีวงในครั้งนี้

☐ โฮมสเตย์	☐ บ้านพัก	☐ รีสอร์ท
☐ บ้านญาติ/คนรู้จัก	☐ อื่นๆ.....	

12. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว ณ หมู่บ้านคีรีวง

☐ ต่ำกว่า 2,000 บาท	☐ 2,001-3,000 บาท	☐ 3,001-4,000 บาท
☐ 4,001-5,000 บาท	☐ 5,001-6,000 บาท	☐ มากกว่า 6,000 บาท

แยกออกเป็น ค่าที่พัก จำนวน.....บาท ค่าการเดินทาง.....บาท
 ค่าของที่ระลึก.....บาท ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค...บาท
 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ.....บาท

13. แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว ณ หมู่บ้านคีรีวง

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อม
- กิจกรรมการท่องเที่ยวทางประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตคนในชุมชนคีรีวง
- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
- หมู่บ้าน OTOP ดันแบบ
- ชื่อเสียงเรื่องอากาศดีที่สุดในประเทศไทย
- แพ้กมลภาวะที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่นๆ.....

14. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมู่บ้านศิริวงจากแหล่งใด

- เพื่อน/ คนรู้จักแนะนำต่อๆมา นิตยสารแนะนำการท่องเที่ยว
 ป้ายไว้นิตยโฆษณาตามสถานที่ต่างๆ แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยว
 วิทยุ/ โทรทัศน์ อื่นๆ.....

15.

ช่วงเวลาในการมาท่องเที่ยวที่หมู่บ้านศิริวงในครั้งนี้

- วันจันทร์ – วันศุกร์ วันเสาร์ – วันอาทิตย์
 วันหยุดนักขัตฤกษ์ อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านศิริวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

เท่านั้น โดยใช้เกณฑ์การประมาณค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ

เห็นด้วยมากที่สุด = 5

เห็นด้วยมาก = 4

เห็นด้วยปานกลาง = 3

เห็นด้วยน้อย = 2

ควรปรับปรุง = 1

ข้อ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ความคิดเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ						
1.1	มีแผนที่ของแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน เพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมจุดต่างๆภายในแหล่งท่องเที่ยว					
1.2	แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว					
1.3	มีการดูแลรักษาความสะอาดตามจุดต่างๆภายในแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดอยู่เสมอ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ควรปรับปรุง (1)
1.4	แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง					
1.5	แหล่งท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น					
2. ความคิดเห็นด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่						
2.1	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยวและมีใจรักการบริการ					
2.2	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ สามารถสื่อความหมายและให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวได้ถูกต้องและชัดเจน					
2.3	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความพร้อมและมีจำนวนเพียงพอในการให้บริการนักท่องเที่ยว					
2.4	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ					
3. ความคิดเห็นด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร						
3.1	แหล่งท่องเที่ยวมีกล่องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยว					
3.2	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดทำระบบแจ้งเตือนภัยแก่นักท่องเที่ยว เช่น ไฟไหม้ น้ำป่าทะลัก เป็นต้น					
3.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการกระจายข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง					
4. ความคิดเห็นด้านการรักษาสภาพแวดล้อม						
4.1	แหล่งท่องเที่ยวมีความสามารถในการรักษาความเป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิม					
4.2	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการขยะ การจัดการน้ำเสีย อย่างเป็นระบบ					
4.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยไม่ทำลายหรือรบกวนธรรมชาติ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ควรปรับปรุง (1)
5. ความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วม						
5.1	แหล่งท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามาเรียนรู้วิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5.2	แหล่งท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ให้กับชุมชน					
5.3	นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับประชาชนในชุมชน					
6. ความคิดเห็นด้านที่พัก						
6.1	นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อจองที่พักล่วงหน้าได้สะดวกและรวดเร็วทั้งแบบชั่วคราวและค้างคืน					
6.2	จำนวนที่พักมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการและราคาเหมาะสมกับบริการที่ได้รับ					
6.3	ภายในที่พักมีการทำความสะอาดพร้อมที่จะเข้าพักได้ตลอดเวลาและมีความปลอดภัยสูง					
6.4	มีเครือข่ายที่พักกับธุรกิจของเอกชน สำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
7. ความคิดเห็นด้านกิจกรรม						
7.1	เที่ยวชมหมู่บ้าน วัดและตลาดนัด					
7.2	เยี่ยมชมกลุ่มออมทรัพย์					
7.3	เยี่ยมชมบ้านสมุนไพร					
7.4	เยี่ยมชม/ ร่วมกิจกรรมกับกลุ่มทุเรียนกวน					
7.5	เยี่ยมชม/ ร่วมกิจกรรมกับกลุ่มมัดย้อมสีธรรมชาติ					
7.6	เยี่ยมชม/ ร่วมกิจกรรมในสวนสมรม					
7.7	ดูนกในสวนสมรม					
7.8	ปั่นจักรยานเสือภูเขาชมธรรมชาติ					
7.9	ศึกษาธรรมชาติบนเขาหลวง					
7.10	ถ่ายรูป/ วาดภาพธรรมชาติ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ควรปรับปรุง (1)
7.11	กิจกรรมท่องเที่ยวที่แม่น้ำคบนเขาหลวง					
8. ความคิดเห็นด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม						
8.1	มีร้านอาหารเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					
8.2	จุดบริการอาหารมีพนักงานคอยอำนวยความสะดวกเพียงพอ					
8.3	อาหารและเครื่องดื่ม มีรสชาติอร่อย สะอาดถูกสุขอนามัยและราคาที่เหมาะสม					
8.4	มีบริการอาหารพื้นบ้านจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวต่างถิ่น ได้ลองลิ้มรส					
9. ความคิดเห็นด้านของฝาก / ของที่ระลึก						
9.1	แหล่งท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้พ่อค้าแม่ค้าในชุมชนเข้ามาขายของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนแก่นักท่องเที่ยว					
9.2	ของฝาก / ของที่ระลึก มีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ					
9.3	มีผลผลิตสดๆตามฤดูกาลจากสวน จำหน่ายเป็นของฝากแก่นักท่องเที่ยว					
9.4	มีจุดจำหน่ายของฝาก / ของที่ระลึก ที่นักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อได้สะดวก					
10. ความคิดเห็นด้านการเดินทาง						
10.1	เส้นทางมีความสะดวกสบายในการเดินทาง					
10.2	มีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน					
10.3	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางคุ้มค่ากับการมาท่องเที่ยว					
10.4	สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยรถส่วนตัวหรือรถประจำทาง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ข้อ	ปัญหาของการจัดการท่องเที่ยว เชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง	ระดับปัญหา					ข้อเสนอแนะ
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ควรปรับปรุง (1)	
1	ด้านแหล่งท่องเที่ยว / ทัศนียภาพ						
2	ด้านวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่						
3	ด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร						
4	ด้านการรักษาสภาพแวดล้อม						
5	ด้านการมีส่วนร่วม						
6	ด้านที่พัก						
7	ด้านกิจกรรม						
8	ด้านการบริการอาหารและ เครื่องดื่ม						
9	ด้านของฝาก / ของที่ระลึก						
10	ด้านการเดินทาง						

ข้อเสนอแนะ (เพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC) และการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของ
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC)

ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

ท่านที่ 1. ผศ. พีรชัย กุลชัย คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง

ท่านที่ 2. ดร. สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ท่านที่ 3. ดร. ประภาพร ชุติลิ่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ลำดับ ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผล รวม	ค่า IOC
		1	2	3		
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1.1	เพศ () ชาย () หญิง	+1	+1	+1	3	1.0
1.2	อายุ () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี () 21-30 ปี () 31-40 ปี () 41-50 ปี () 51-60 ปี () มากกว่า 60 ปี	+1	+1	+1	3	1.0
1.3	วุฒิการศึกษา () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. () อนุปริญญา/ ปวส. () ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า () สูงกว่าปริญญาตรี	+1	+1	+1	3	1.0
1.4	อาชีพ () นักเรียน/นักศึกษา () ธุรกิจส่วนตัว () เกษตรกร () รับราชการ () รัฐวิสาหกิจ () พนักงานเอกชน () รับจ้างทั่วไป () อื่นๆ.....	+1	+1	+1	3	1.0
1.5	ภูมิลำเนา () ภาคกลาง () ภาคเหนือ () ภาคตะวันออก () ภาคตะวันตก () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ () ภาคใต้	+1	0	+1	2	0.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผล รวม	ค่า IOC
		1	2	3		
1.6	รายได้ () ไม่มีรายได้ () ต่ำกว่า 5,000 บาท/ เดือน () 5,000-10,000 บาท/ เดือน () 10,001-15,000 บาท/ เดือน () 15,001-20,000 บาท/ เดือน () 20,001 บาทขึ้นไป/ เดือน	+1	0	0	1	0.3
1.7	วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ () พักผ่อนหย่อนใจ () เยี่ยมเพื่อน/ญาติ () สัมมนา () ทักษะศึกษา () ติดต่อธุรกิจ () อื่นๆ.....	-1	+1	+1	1	0.3
1.8	การเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยว () รถยนต์ส่วนตัว () เครื่องบิน () รถไฟ () รถโดยสารสาธารณะ () รถเช่า () อื่นๆ	-1	+1	+1	1	0.3
1.9	เพื่อนร่วมเดินทางในครั้งนี้ () คนเดียว () ครอบครัว () กลุ่มเพื่อน () คู่สามี/ภรรยา () อื่นๆ.....	-1	+1	+1	1	0.3
1.10	ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว () พักค้างคืน จำนวน..... คืน () ไม่พักค้างคืน	-1	+1	+1	1	0.3
1.11	สถานที่พักของท่านในการท่องเที่ยวครั้งนี้ (ไม่ค้าง คืนไม่ต้องตอบ) () โฮมสเตย์ () บ้านพัก () รีสอร์ท () บ้านญาติ/คนรู้จัก () อื่นๆ.....	-1	0	+1	0	0
1.12	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว () ต่ำกว่า 1,000 บาท () 1,001-2,000 บาท () 2,001-3,000 บาท () 3,001-4,000 บาท () มากกว่า 4,000 บาท	-1	0	0	-1	-0.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผล รวม	ค่า IOC
		1	2	3		
1.13	แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว (เลือกได้ มากกว่า 1 คำตอบ) () กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ () แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งดึงดูดความสนใจ () ศึกษาดูงาน () ทักษศึกษา () ประเพณีท้องถิ่น () การเดินทางสะดวกสบาย () แพ้เคจทัวร์ น่าสนใจ () ได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง () สัมผัสวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น () ค่าใช้จ่ายมี ความสมเหตุสมผล/ คุ่มค่า () อื่นๆ.....	-1	0	+1	0	0
1.14	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ หรือไม่ () เพียงพอ () ไม่เพียงพอ	0	0	+1	1	0.3
1.15	การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งท่องเที่ยว () โทรทัศน์ () นิตยสารการท่องเที่ยว () อินเทอร์เน็ต () แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยว () เพื่อน/ คนรู้จักแนะนำ () หนังสือพิมพ์	-1	+1	+1	1	0.3
1.16	ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว () วันจันทร์ – วันศุกร์ () วันเสาร์ – วันอาทิตย์ () วันหยุดเทศกาล () อื่นๆ.....	-1	0	+1	0	0
ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช						
2.1	ความพึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว / ทักษณียภาพ					
2.1.1	มีแผนที่ของแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน เพื่อความ สะดวกของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมจุดต่างๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
2.1.2	แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมในการรองรับ นักท่องเที่ยว	+1	0	+1	2	0.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผล รวม	ค่า IOC
		1	2	3		
2.1.3	มีการดูแลรักษาความสะอาดตามจุดต่างๆภายใน แหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดอยู่เสมอ	+1	+1	+1	3	1.0
2.1.4	แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง	+1	+1	+1	3	1.0
2.1.5	แหล่งท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	+1	+1	+1	3	1.0
2.2	ความพึงพอใจวิทยากรนำเที่ยว / เจ้าหน้าที่					
2.2.1	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความเป็นกันเองกับ นักท่องเที่ยวและมีใจรักการบริการ	+1	+1	+1	3	1.0
2.2.2	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ สามารถสื่อความหมายและให้ ความรู้กับนักท่องเที่ยวได้ถูกต้องและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.0
2.2.3	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความพร้อมและมีจำนวน เพียงพอในการให้บริการนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
2.2.4	วิทยากร / เจ้าหน้าที่ มีความกระตือรือร้นในการ ให้บริการ	+1	+1	+1	3	1.0
2.3	ความพึงพอใจด้านช่องทางการรับรู้ข่าวสาร					
2.3.1	แหล่งท่องเที่ยวมีระบบรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยว	-1	+1	+1	1	0.3
2.3.2	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดทำระบบแจ้งเตือนภัยแก่ นักท่องเที่ยว	-1	+1	+1	1	0.3
2.3.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการกระจายข้อมูลข่าวสารแก่ นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ	-1	0	+1	0	0
2.4	ความพึงพอใจด้านนโยบายต่อการรักษาสภาพแวดล้อม					
2.4.1	แหล่งท่องเที่ยวมีความสามารถในการรักษาความ เป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิม	+1	+1	+1	3	1.0
2.4.2	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการขยะ การจัดการน้ำเสีย ที่มีประสิทธิภาพ	+1	0	+1	2	0.6
2.4.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยว โดยไม่ทำลายหรือรบกวนธรรมชาติ	+1	0	+1	2	0.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผล รวม	ค่า IOC
		1	2	3		
2.5 ความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วม						
2.5.1	มีธุรกิจที่พักของเอกชนในเครือข่ายของแหล่งท่องเที่ยวเปิดให้บริการที่พักแก่นักท่องเที่ยว	-1	0	0	-1	-0.3
2.5.2	แหล่งท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามาเรียนรู้วิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-1	+1	+1	1	0.3
2.5.3	แหล่งท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการสร้างรายได้	-1	+1	+1	1	0.3
2.5.4	แหล่งท่องเที่ยวมีกิจกรรมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับประชาชนในชุมชน	-1	+1	+1	1	0.3
2.6 ความพึงพอใจด้านที่พัก						
2.6.1	นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวแบบค้างคืนสามารถติดต่อจองที่พักล่วงหน้าได้สะดวกและรวดเร็ว	-1	+1	+1	1	0.3
2.6.2	จำนวนที่พักมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการและราคาเหมาะสมกับบริการที่ได้รับ	+1	0	+1	2	0.6
2.6.3	ภายในที่พักมีการทำความสะอาดพร้อมที่จะเข้าพักได้ตลอดเวลา และมีความปลอดภัยสูง	+1	+1	+1	3	1.0
2.6.4	มีเครือข่ายที่พักกับธุรกิจของเอกชน สำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	-1	+1	0	0	0
2.7 ความพึงพอใจด้านกิจกรรม						
2.7.1	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	-1	+1	+1	1	0.3
2.7.2	แหล่งท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถานที่ เช่น เดินป่า เป็นต้น	-1	+1	+1	1	0.3
2.7.3	แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเพศกับวัยของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรม	-1	0	+1	0	0
2.7.4	มีเจ้าหน้าที่ร่วมทำกิจกรรมกับนักท่องเที่ยว	-1	+1	0	0	0
2.8 ความพึงพอใจด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม						
2.8.1	มีร้านอาหารเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ผล รวม	ค่า IOC
		1	2	3		
2.8.2	จุดบริการอาหารมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับเพียงพอ	-1	+1	+1	1	0.3
2.8.3	อาหารและเครื่องดื่ม มีรสชาติอร่อย สะอาดถูก สุขอนามัยและราคาที่เหมาะสม	+1	0	+1	2	0.6
2.8.4	มีบริการอาหารพื้นบ้านจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว ต่างถิ่นได้ลองลิ้มรส	+1	+1	+1	3	1.0
2.9 ความพึงพอใจด้านของฝาก / ของที่ระลึก						
2.9.1	แหล่งท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามา ขายของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนแก่นัก ท่องเที่ยว	-1	+1	+1	1	0.3
2.9.2	ของฝาก / ของที่ระลึก มีราคาเป็นกันเอง	+1	0	+1	2	0.6
2.9.3	มีผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาลจากสวน จำหน่ายเป็น ของฝาก / ของที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว	+1	0	+1	2	0.6
2.9.4	มีจุดจำหน่ายของฝาก / ของที่ระลึก ที่นักท่องเที่ยว สามารถหาซื้อได้สะดวก	+1	+1	+1	3	1.0
2.10 ความพึงพอใจด้านการเดินทาง						
2.10.1	มีความสะดวกสบายในการเดินทาง	-1	0	+1	0	0
2.10.2	มีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.0
2.10.3	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางคุ้มค่ากับการมาท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
2.10.4	มีบริการรถสองแถวประจำทางถึงแหล่งท่องเที่ยว	-1	-1	+1	-1	-0.3
ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ						
3.1	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	+1	+1	+1	3	1.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 2 คือข้อมูลด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยาวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีของ ครอนบาค โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่มีค่ามากกว่า 0.07

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.982	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

วิธีของครอนบาค โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่มีค่ามากกว่า 0.07

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.979	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ

วิธีของครอนบาค โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่มีค่ามากกว่า 0.07

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.978	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

บริบทชุมชนบ้านคีรีวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริบทชุมชนบ้านคีรีวง

ความเป็นมาของการตั้งถิ่นฐาน

ชุมชนคีรีวงสามารถสืบประวัติย้อนไปได้กว่า 300 ปี โดยทหารที่กลับจากสงครามเมืองไทรบุรี ได้นำครอบครัวผู้คนกลุ่มหนึ่งล่องเรือมาตามลำคลองท่าดี จนพบทำเลที่เหมาะสม มีภูเขา มีป่า มีแม่น้ำ 3 สาย จึงก่อตั้งชุมชนและให้ชื่อว่า “บ้านขุนน้ำ”

หมู่บ้านคีรีวง ตำบลท่าโตน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นชุมชนเก่าแก่ตั้งอยู่ที่เชิงเขาหลวงด้านทิศตะวันออก ราษฎรมีอาชีพทำสวนผลไม้ ชุมชนชาวคีรีวงมีวิถีชีวิตสุขในสังคมแบบเครือญาติ ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่สวยงามและอุดมสมบูรณ์ด้วยธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก พรรณไม้ และสัตว์ป่า วิถีชีวิตของผู้คนในอดีตพึ่งพากับการหาของป่า ล่าสัตว์ เก็บไม้ผล บรรทุกเรือล่องไปขายนำเงินมาแลกซื้อข้าวสาร กระปิ เกลือ กับผู้คนแถบปากพนัง หัวไทร เขียวใหญ่ จนถึงปากนคร ผลไม้ป่าที่มีคุณภาพก็ได้รับการคัดเลือกนำมาผลิตมาเพาะปลูกในป่าโดยการแผ้วถาง ปลูกแบบ “สมรม” ผลผลิตส่วนหนึ่งมั่งคุด ทุเรียน ลางสาด หมากร พลุ จำปาอะ ไม้พื้นล่างเป็นพืชสมุนไพร ชุมชนก็เริ่มขยายตัว มีการสร้างวัด ณ บริเวณเจดีย์เก่า ให้ชื่อว่า วัดคีรีวง ชุมชนคีรีวงประสบกับภัยต่าง ๆ มากมาย ทั้งภัยจากธรรมชาติ และภัยจากการเมืองการปกครอง สรุปลงข้อสังเกต ดังนี้

ปี พ.ศ. 2505 จังหวัดนครศรีธรรมราชประสบวาตภัย ต่อเนื่องมาจากแหลมตะดุมพุกสวนไม้ผล บ้านเรือนเสียหายหมด

ช่วงปี พ.ศ. 2506 ผู้คนในชุมชนคีรีวงถูกเพ่งเล็งจากทางการว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ต้องเผชิญกับแรงกดดันอย่างมาก

ปี 2518 ชุมชนคีรีวงประสบปัญหาอุทกภัยครั้งใหญ่ สืบเนื่องมาจากทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายจากการตัดไม้ทำลายป่า

จากภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจต่อเนื่องมาประกอบกับระบบการผลิตของชุมชนถูกกดขี่โดยพ่อค้าคนกลาง อีกทั้งการส่งบุตรหลานไปเรียนต้องใช้เงินมาก ทำให้ต้องเสียที่ดินให้กับนายทุน ดังนั้นในปี 2523 ผู้นำชุมชนคีรีวงได้พยายามเสาะแสวงหาวิธีการช่วยเหลือชาวบ้าน จนได้พบกับแนวทางกลุ่มออมทรัพย์ที่จะจากการพัฒนาชุมชน จึงได้นำมาริเริ่มในคีรีวงเริ่มจากสมาชิก 51 คน ทุนเริ่มต้น 35,000 บาท จนปัจจุบันมีทุนกว่า 40 ล้านบาท ต่อมาชุมชนได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดเป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนาป้องกันตนเอง มีการส่งหมู่บ้านเข้าประกวดซึ่งชนะเลิศตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ภาค และในปี 2529 ก็ชนะระดับประเทศ ทำให้มีผู้คนมากมายเข้ามาศึกษาดูงาน

เมื่อปี พ.ศ. 2531 หมู่บ้านคีรีวงประสบเหตุน้ำป่าไหลหลาก น้ำป่าทะลักพร้อมดิน โคลนทราย และไม้ซุงจากเทือกเขาหลวงไหลบ่ามาทับถมทำลายบ้านเรือน วัด โรงเรียน ชีวิตผู้คนล้มตาย

เกิดความเสียหายมากมาย ซึ่งเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ชีวิตความเป็นอยู่ของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราษฎรได้รับผลกระทบมากทางราชการได้แนะนำให้อพยพไปตั้งหมู่บ้านใหม่ในที่ที่ปลอดภัย แต่ราษฎรไม่ยอมโยกย้ายไปจากถิ่นเดิมของบรรพบุรุษเพราะมีชีวิตผูกพันจนละทิ้งถิ่นฐานไม่ได้ จวบจน นายปราโมทย์ ไม้กลัด (ปัจจุบันเป็นสมาชิกวุฒิสภา) ได้เข้ามาสำรวจข้อมูลและมีความเห็นเช่นเดียวกับชาวบ้าน และได้้นำความขึ้นกราบบังคมทูลต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้ทรงพระราชทานเงินมากกว่า 100 ล้านบาท เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาในการป้องกันภัยพิบัติทางน้ำในระยะยาว

แนวคิดในการพัฒนา

ชาวศิริวงได้ร่วมกันพิจารณาถึงสาเหตุต่าง ๆ พบว่าทุก 13 ปี นับจากปี 2505 , 2518 และ 2531 เกิดเหตุรุนแรงมาก และต้นเหตุที่สำคัญที่เป็นผลมาสู่ความหายนะคือ การบุกรุกทำลายป่าเพื่อสร้างสวนสมรม รวมทั้งจากสภาพพื้นที่ของเทือกเขาหลวงซึ่งมีความสูงถึง 1,835 เมตร เป็นจุดที่ปะทะลมมรสุมทั้งจากอันดามัน และอ่าวไทย หากป่าไม้ถูกทำลายอย่างนี้ปัญหาคงจะเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาและทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาคนเป็นสิ่งสำคัญเป็นอันดับแรก ชุมชนศิริวงได้เสนอ โครงการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติผ่านองค์กรพัฒนาเอกชน และสถานทูตออสเตรเลียจนได้รับการสนับสนุนในวงเงิน 600,000 บาท ในปี 2536 ได้เปิดโรงเรียนผู้นำเพื่อพัฒนาผู้นำทางสังคมทั้งผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้นำตามธรรมชาติ และเยาวชน มาฝึกอบรม 3 เดือน ฝึกทั้งการพูด การนำเสนอ การจับประเด็น การสื่อสาร การเขียนโครงการ การทำแผนชุมชน จริยธรรม ศิลธรรม คุณธรรม ตลอดจนการศึกษาดูงาน จากนั้น ให้ทุกคนกลับมาทำกิจกรรมต่อเนื่องในชุมชน

ปัจจุบันนี้ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำในชุมชนศิริวง ในหลาย ๆ กิจกรรม เพราะทุกคนทำงานต่อเนื่องกว่า 3 ปี จนชำนาญจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ได้ผลดี ก็มีกรขยายกิจกรรมมาสู่การเพิ่มรายได้ โดยการใช้วัตถุดิบที่มีในชุมชนมาทำให้สินค้าเกษตรเกิดมูลค่าเพิ่ม โดยเริ่มจากกลุ่มแม่บ้านที่มีความชำนาญในการแปรรูปทุเรียน และเก็บไว้ในกาบหมาก แขนวไว้ในคร่ำ ซึ่งมีผลต่อเนื่องคือวันที่เกิดจากการหุงหาอาหารจะรมทำให้ทุเรียนไม่เป็นเชื้อรา นอกจากนั้น การใช้รูปแบบ “หมาด้อ” คือบรรจุทุเรียนกวนไว้ในกาบหมาก อย่างสวยงาม นำมาจำหน่ายให้แก่ผู้มาเยือน ก็ได้รับผลดีเงินมาถึงปัจจุบัน

เนื่องจากกระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง นักท่องเที่ยวที่มาชมป่าชมธรรมชาติของยอดเขาหลวง มักมาตั้งการเดินทางที่หมู่บ้านศิริวงแห่งนี้ ชาวบ้านจึงประกอบอาชีพเสริมด้วยการดำเนินกิจกรรมในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ทั้งเป็นมัคคุเทศก์นำทางเดินป่าขึ้นสู่เขาหลวงเพื่อศึกษาธรรมชาติ จัดที่พักอาศัยแบบ “โฮมสเตย์” ทำอาหารพื้นบ้าน และผลิตสินค้าพื้นเมือง เช่น ทุเรียนกวน ผ้ามัดข้อม จำหน่าย โดยได้จัดตั้งชมรมการท่องเที่ยวเชิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน มาตั้งแต่ปี 2539 ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 47 ครอบครัว ทำรายได้ให้ชุมชนเป็นจำนวนมาก ถือเป็นต้นแบบในการจัดการธุรกิจประเภทนี้ มีชื่อเสียงโด่งดังในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จนได้รับรางวัลยอดเยี่ยมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Thailand Tourism Award) ประจำปี 2541 ประเภทเมืองและชุมชน นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปเยี่ยมชมวิถีชีวิตของชุมชนคีรีวงได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในฤดูกาลผลไม้ออกผลในเดือนกรกฎาคม – กันยายน

แนวคิดในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ชุมชนคีรีวงได้วางระบบการดำเนินงาน โดยมีศูนย์การท่องเที่ยวชุมชนเข้มแข็ง บ้านคีรีวง เป็นจุดหลักคอยดูแลการทำงานของทุกกิจกรรมทั้งการบริหารงาน การปกครอง การเงิน การท่องเที่ยว การศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข การเกษตร สารสนเทศ มีคณะกรรมการทั้ง 9 ฝ่าย ร่วมคิด ร่วมวางแผน มาสู่แผนแม่บทชุมชน ทุกปีในช่วงเดือนกันยายน จะมีการประชุมเพื่อสรุปถอดบทเรียนจากการทำงานทั้งหมด นำปัญหาเพื่อปรับปรุงการทำงาน เตรียมแผนงานไว้รองรับทุกหน่วยงาน และที่สำคัญคือ การดำเนินงานที่มีศูนย์กลาง จะช่วยแก้ปัญหาการถกฉวยผลประโยชน์จากภายในและภายนอกชุมชนได้ เป็นจุดที่ทำให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ

สิ่งที่เกิดขึ้นจากการเปิดชุมชนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือน คือ

- 1) ผู้คนในคีรีวงรักสิ่งแวดล้อม
- 2) คงไว้ซึ่งวิถีชีวิต และวัฒนธรรม
- 3) ชุมชนรู้จักการจัดการอย่างเป็นระบบ

มีความสวยงามตลอดเวลาสำหรับนักท่องเที่ยวได้รับคือ

- 1) ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม
- 2) เกิดมิตรภาพ ผูกพัน ระหว่างนักท่องเที่ยวและชาวบ้าน
- 3) ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ประสบการณ์ที่สวยงาม

ชุมชนคีรีวงได้ตระหนักดีว่า ปัจจุบัน กระแสสังคม วัตถุนิยม วัฒนธรรมแปลก ๆ ต่างไหลบ่ามาสู่คีรีวงมากมาย คณะกรรมการชุมชนคีรีวง ต้องพยายามสร้างความเข้มแข็งแก่ประชาชนให้สามารถต้านทานต่อความเปลี่ยนแปลง ชะลอความเสียหายมิให้เกิดปัญหาการถกฉวยแย่งชิงผลประโยชน์ ซึ่งจะเป็นเหตุที่รุนแรงกว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ชุมชนบ้านคีรีวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

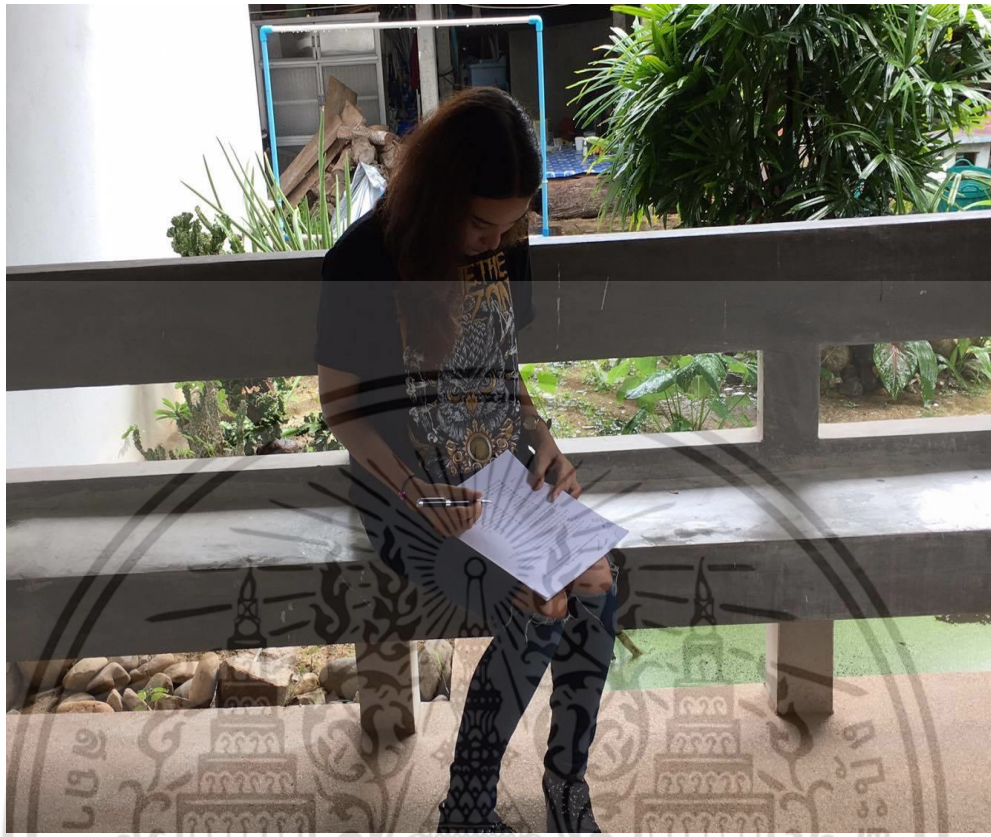
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
 ภายใต้งานวิจัยโครงการ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางสาวศรินทร์ ศิริเพชร
วัน เดือน ปีเกิด	24 พฤษภาคม 2534
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 137/7 หมู่ 2 ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช 80320
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้